Biblioteca Regiunii Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VII Nr. 318 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 13 mai 1955

Adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R. P. R. se va ţine la 22-23 mai

Comitetul permanent pentru apărarea păcii din Republica Populară Romînă anunţă că adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R.P.R. va avea loc în zilele de 22-23 mai a. c. la Bucureşti, în palatul Marii Adunări Naţionale.

(Agerpres)

Pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa

La 11 mai s-a deschis la Varşovia Conferinţa statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Conferinţa de la Varşovia la care participă statele ai căror reprezentanţi s-au întrunit la sfîrşitul anului trecut la Moscova are menirea să ducă mai departe, să definitiveze, în noile condiţii care s-au creat în situaţia internaţională, măsurile concrete care să garanteze securitatea acestor ţări şi pacea în Europa. Spre Varşovia, spre Conferinţa, unde s-au întîlnit reprezentanţii ţărilor iubitoare de pace se îndreaptă în aceste zile atenţia tuturor popoarelor interesate în apărarea şi întărirea păcii în Europa şi în întreaga lume. Conferinţa de la Varşovia va constitui un însemnat pas înainte pe calea realizării principiilor securităţii colective, va crea un obstacol puternic în calea uneltirilor cercurilor agresive din Occident.

Guvernele semnatare ale Declaraţiei de la Moscova au arătat primejdia pe care o creează ratificarea acordurilor de la Paris şi au căzut de acord asupra necesităţii de a reexamina situaţia în cazul ratificării acestor acorduri periculoase.

In prezent s-a ivit această necesitate. Ratificarea acordurilor de la Paris s-a înfăptuit. Aceasta a determinat schimbări serioase în întreaga situaţie internaţională şi a pus noi sarcini în faţa statelor iubitoare de pace.

Prin ratificarea acordurilor de la Paris, puterile occidentale au dat revanşarzilor de la Bonn permisiunea oficială de a reînvia Wehrmachtul, de a transforma Germania occidentală în principalul cap de pod militaro-strategic al cercurilor imperialiste internaţionale, în frunte cu cele americane, în vederea înfăptuirii planurilor lor agresive în Europa. Acordurile de la Paris dau militariştilor vest-germani posibilitatea creării făţişe a unei armate regulate înzestrată cu toate tipurile de arme moderne, inclusiv arma atomică. Aşa cum a subliniat N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., în declaraţia rostită în prima zi a Conferinţei de la Varşovia, „acordurile de la Paris pun în mîinile agresorilor şi ocupanţilor de ieri mijloacele unei noi agresiuni, unei noi asupriri". Refacerea militarismului german este însoţită de intensificarea activităţii forţelor agresive în lumea întreagă. Cercurile imperialiste se străduiesc să menţină încordarea în relaţiile între state, intensifică cursa înarmărilor, construiesc noi baze militare aeriene şi navale pe teritorii străine şi ameninţă făţiş cu dezlănţuirea unui război atomic.

In aceste condiţii statele iubitoare de pace sînt hotărîte să ia măsuri eficace în vederea asigurării securităţii lor. Guvernele Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, R. D. Germane, Ungariei, Romîniei, Bulgariei şi Albaniei au arătat încă la Conferinţa de la Moscova hotărîrea lor de a lua măsurile necesare pentru a opune forţelor agresive ale blocului militar al puterilor occidentale forţa unită a statelor iubitoare de pace, în interesul asigurării securităţii lor.

Consultările care au avut loc după Conferinţa de la Moscova între participanţii la această conferinţă, au scos în evidenţă deplina unitate de vederi în ceea ce priveşte necesitatea încheierii unui tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între cele opt state participante la Conferinţa de la Moscova, precum şi cu privire la principiile unui asemenea tratat.

Conferinţa de la Varşovia este menită tocmai să încheie tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală în care să fie stabilite obligaţiile privind apărarea comună în cazul unui atac armat împotriva oricăruia dintre participanţi.

In conformitate cu declaraţia adoptată la Conferinţa de la Moscova, tratatul prevede crearea unui comandament unic al forţelor armate care vor fi trecute sub comanda acestui comandament în baza acordului între participanţii la tratat. Se prevede, de asemenea, ca participanţii la tratat să ia şi alte măsuri de comun acord, în vederea întăririi capacităţii lor de apărare, în vederea garantării inviolabilităţii frontierelor şi teritoriilor lor şi a apărării împotriva unei eventuale agresiuni. Colaborarea dintre ţările participante la tratat va cuprinde şi problemele dezvoltării şi întăririi continue a legăturilor economice şi culturale.

Spre deosebire de blocurile create între statele imperialiste, care sînt construite pe principiul dominaţiei şi subordonării, proiectul de tratat prezentat spre examinare Conferinţei de la Varşovia porneşte de la principiile respectării suveranităţii de stat şi neamestecului în afacerile interne, principii care constituie baza politicii externe a tuturor statelor participante la Conferinţă.

Proiectul tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală propus spre a fi încheiat între cele opt state reprezentate la conferinţă arată că tratatul dintre aceste ţări nu va fi un tratat închis. La el pot adera toate celelalte state indiferent de orînduirea lor socială şi de stat. Aceasta dovedeşte caracterul defensiv al tratatului precum şi caracterul defensiv al organizaţiei ce se va crea pe baza lui.

In proiectul de tratat se arată că participanţii la tratat vor tinde şi pe viitor în mod ferm la crearea unui sistem general european de securitate colectivă şi la încheierea în acest scop a unui tratat general european de securitate colectivă. Proiectul de tratat prezentat Conferinţei de la Varşovia corespunde în întregime scopurilor şi principiilor Chartei O.N.U.

Conferinţa de la Varşovia constituie o nouă şi puternică dovadă a politicii de pace şi colaborare internaţională a ţărilor lagărului socialist. Aceste state sînt adepte consecvente ale unei reduceri generale hotărîte a armamentelor şi ale interzicerii armei atomice şi vor lupta pentru a obţine recunoaşterea şi aplicarea de către toate ţările a noilor propuneri ale Guvernului Sovietic făcute zilele trecute Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Popoarele ţărilor participante la Conferinţa de la Varşovia nu ameninţă pe nimeni. Ele nu se tem de nimeni şi dispun de tot ce este necesar pentru a-şi apăra cuceririle şi munca paşnică, pentru a da oricărui agresor o ripostă nimicitoare. Hotărîrile Conferinţei de la Varşovia vor crea o bază trainică pentru asigurarea securităţii tuturor statelor din lagărul păcii, democraţiei şi socialismului. Totodată conferinţa va constitui un important pas spre rezolvarea sarcinilor întăririi păcii şi securităţii atît în Europa cît şi în întreaga lume.

Poporul nostru salută cu căldură conferinţa de la Varşovia şi îşi exprimă hotărîrea de a face totul în vederea îndeplinirii hotărîrilor ce se vor adopta la această conferinţă.

Intregul popor romîn este alături de delegaţia guvernamentală a R.P.R. la conferinţa statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa şi o sprijină cu toată căldura, ştiind că ea va exprima interesele vitale ale ţării noastre şi împreună cu delegaţiile ţărilor prietene va lua măsurile necesare în vederea continuei întăriri a puterii lagărului socialist. Poporul romîn — aşa cum a arătat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în declaraţia rostită la conferinţa de la Varşovia — va primi tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, precum şi măsurile pentru organizarea comandamentului unificat, cu o aprobare vie şi profundă. Republica Populară Romînă va face tot ce este necesar pentru a-şi îndeplini cu cinste obligaţiile ce-i revin pentru traducerea în viaţă a tratatului care exprimă măreaţa alianţă şi prietenie a statelor participante la acest tratat în scopul asigurării păcii şi securităţii în Europa. Republica Populară Romînă este gata să sprijine orice acţiune internaţională care are ca scop destinderea încordării internaţionale. Poporul romîn sprijină cu căldură noile propuneri ale Uniunii Sovietice cu privire la reducerea armamentelor şi a forţelor armate, interzicerea armei atomice şi înlăturarea pericolului unui nou război.

Poporul nostru este ferm convins că lupta popoarelor şi ţărilor iubitoare de pace are toate posibilităţile pentru a bara drumul războiului, a izola şi a reduce la neputinţă planurile duşmanilor păcii şi libertăţii omenirii.

Incheierea tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între ţările iubitoare de pace, întărirea şi lărgirea colaborării şi asistenţei mutuale între ele, organizarea unui comandament unificat, creează condiţiile necesare pentru a ţine la respect pe eventualii agresori. Plin de încredere nestrămutată în forţa invincibilului lagăr al păcii, poporul romîn îşi va spori eforturile pentru întărirea patriei, pentru a contribui activ la lupta pentru cauza nobilă a păcii şi colaborării internaţionale.

Conferinţa de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa

Comunicatul şedinţei din 11 mai

VARŞOVIA 11 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul şedinţei din 11 mai 1955 a conferinţei de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

La 11 mai 1955, la ora 10 dimineaţa, s-a deschis la Varşovia în clădirea Consiliului de Miniştri conferinţa statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

La conferinţă participă delegaţiile Republicii Populare Albania, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Ungare, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Polone, Republicii Populare Romîne, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Republicii Cehoslovace.

La conferinţă ia parte de asemenea reprezentantul Republicii Populare Chineze în calitate de observator.

Conferinţa a fost deschisă printr-o cuvîntare de salut rostită de Josef Cyrankiewicz, conducătorul delegaţiei polone, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, care a prezidat prima şedinţă a conferinţei.

După aprobarea regulamentului, conferinţa şi-a început lucrările. Au făcut declaraţii N. A. Bulganin, conducătorul delegaţiei U.R.S.S., preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.; Viliam Siroky, conducătorul delegaţiei cehoslovace, primul ministru al Republicii Cehoslovace; Josef Cyrankiewicz, conducătorul delegaţiei polone, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone.

Şedinţa de după amiază a conferinţei a fost prezidată de Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul delegaţiei romîne, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne.

In cadrul acestei şedinţe au făcut declaraţii Otto Grotewohl, conducătorul delegaţiei Republicii Democrate Germane, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. D. Germane şi András Hegedüs, conducătorul delegaţiei ungare, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Ungare.

Comunicatul şedinţei din 12 mai

La 12 mai a avut loc cea de a treia şedinţă a conferinţei de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Şedinţa a fost prezidată de András Hegedüs, conducătorul delegaţiei ungare, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Ungare.

In cadrul şedinţei au făcut declaraţii Mehmet Shehu, conducătorul delegaţiei albaneze, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Albania, Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegaţiei romîne, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, Vilco Cervenkov, conducătorul delegaţiei bulgare, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria.

In cadrul conferinţei, Pin De-huai, observatorul Republicii Populare Chineze, vicepremier al Consiliului de Stat şi ministrul Apărării al Republicii Populare Chineze, a făcut o declaraţie.

La 12 mai a avut loc de asemenea o şedinţă închisă a conferinţei în cadrul căreia generalul de armată A. I. Antonov a făcut o comunicare în problemele legate de crearea forţelor armate unite.

După amiază au avut loc şedinţe ale comisiilor create de conferinţă.

Următoarea şedinţă va avea loc la 13 mai.

Să ne pregătim din timp şi temeinic pentru noul an şcolar

Actuala etapă a muncii tuturor instituţiilor de învăţămînt pune în faţa cadrelor didactice şi a organelor învăţămîntului sarcini deosebit de însemnate. Alături de pregătirea temeinică a examenelor, oamenii muncii din învăţămînt trebuie să se preocupe de pe acum cu intensitate de rezolvarea problemelor legate de începerea noului an şcolar. Justa îmbinare a acestor acţiuni — paralel cu organizarea vacanţei de vară a elevilor şi studenţilor — va asigura crearea condiţiilor pentru ridicarea nivelului muncii în viitorul an şcolar, pentru obţinerea unor noi succese pe tărîmul învăţămîntului în toate şcolile noastre.

Anul şcolar 1955—56 trebuie să fie un an de noi realizări pe linia sarcinilor ce revin învăţămîntului din hotărîrile partidului şi guvernului nostru pentru continua întărire a industriei grele, pentru dezvoltarea agriculturii şi ridicarea necontenită a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii. In vederea obţinerii acestor realizări, statul nostru de democraţie populară acordă şcolii un ajutor din an în an mai puternic. Numai în anul trecut s-au alocat pentru învăţămînt şi pentru celelalte domenii social-culturale peste 5,8 miliarde lei, cu 7,8% mai mult decît în 1953. Datoria muncitorilor din învăţămînt este de a răspunde acestei griji neobosite prin încordarea tuturor eforturilor pentru a întări şi mai mult baza materială a şcolilor, pentru a asigura un nivel calitativ tot mai înalt al activităţii instructiv-educative.

Munca de asigurare a condiţiilor materiale pentru începerea noului an şcolar se desfăşoară cu succes în cea mai mare parte a ţării. Din fondurile alocate de stat precum şi prin folosirea posibilităţilor locale se construiesc numeroase clădiri şcolare. In raionul Cîmpina, de pildă, a şi fost terminat un local nou pentru şcoala de şapte ani din Băicoi, s-a reconstruit şi lărgit şcoala de la Schela Mare-Moreni, s-au ridicat, prin mijloace locale, clădiri noi de şcoală în satele Frăsinet şi Podul Corbului etc.

Experienţa bună din acest an şcolar în ceea ce priveşte aprovizionarea multor şcoli şi instituţii de învăţămînt superior cu combustibil, precum şi învăţămintele trase din lipsurile ce s-au manifestat în acest domeniu au dus la o simţitoare îmbunătăţire a măsurilor în vederea asigurării încălzitului pentru iarna viitoare. Incă de pe acum s-a asigurat furnizarea combustibilului pentru 94% din instituţiile de învăţămînt. De asemenea, datorită îmbunătăţirii generale a aprovizionării cu alimente în ţara noastră, cantinele şcolare şi studenţeşti au posibilităţi depline de asigurare cu tot ceea ce le este necesar pentru o hrană bogată şi variată.

Succese însemnate s-au obţinut şi în înzestrarea şcolilor cu material didactic şi utilaj pentru laboratoare. Anul acesta laboratoarele instituţiilor noastre de învăţămînt superior au fost înzestrate pentru prima oară cu aparate noi ca potenţiometri, aparate cinematografice portabile, P.H.-metri, magnetofoane etc. Editura de stat didactică şi pedagogică şi litografiile comasate din centrele universitare desfăşoară de asemenea o muncă rodnică, tipărind manualele şi cursurile necesare pentru anul şcolar 1955—56.

In munca de pregătire a noului an şcolar mai există însă şi o serie de lipsuri serioase. Factorii care trebuie să asigure desfăşurarea cu succes a acestei munci nu depun peste tot eforturile necesare. Intr-o serie de raioane, de pildă, sfaturile populare nu asigură mijloacele necesare pentru transportarea materialului de construcţie. Aşa stau lucrurile, de exemplu, în comuna Mărginenii de Jos, raionul Cîmpina, unde localul şcolii a rămas neacoperit, fiind supus intemperiilor, deşi materialul lemnos a fost repartizat la timp. Tot astfel, mai sînt încă lipsuri în organizarea încălzitului. Intr-o serie de raioane, sfaturile populare nu asigură transportul combustibilului.

O condamnabilă atitudine de nepăsare şi superficialitate se manifestă la unele secţii de învăţămînt în difuzarea materialului didactic. Astfel, secţia de învăţămînt a regiunii Bacău a repartizat greşit o serie de materiale didactice, fără a ţine seama de planul de învăţămînt şi de nevoile şcolilor. La secţia de învăţămînt a raionului Beiuş s-au găsit planşe importante folosite pe dos, ca afişe. Greutăţi serioase sînt întîmpinate şi în editarea manualelor şi cursurilor, atît din cauza unor defecţiuni în munca Editurii de stat didactice şi pedagogice şi a întîrzierilor provocate de Ministerul Învăţămîntului, cît şi datorită faptului că unele cadre din învăţămîntul superior nu predau la timp manuscrisele lor.

Pentru ca lipsurile existente încă în acţiunea de pregătire a noului an şcolar să fie lichidate este necesar ca lucrătorii din învăţămînt şi organele învăţămîntului să depună eforturi susţinute pentru antrenarea tuturor factorilor de care depinde succesul acestei acţiuni. Sfaturile populare comunale, raionale şi regionale au datoria să îndeplinească întocmai sarcinile ce le revin, pe baza hotărîrilor partidului şi guvernului, pentru asigurarea condiţiilor necesare rodnicei desfăşurări a muncii şcolilor. Deputaţii, comisiile permanente pentru problemele de învăţămînt ale sfaturilor trebuie să urmărească zi de zi munca de pregătire a deschiderii noului an şcolar, să ajute conducerile şcolilor şi cadrele didactice în antrenarea părinţilor şi a tuturor oamenilor muncii în sprijinul şcolilor.

Un ajutor însemnat în pregătirea şcolilor pentru noul an îl pot da întreprinderile, gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective. Experienţa anilor trecuţi arată ce aport preţios pot da acestea pentru repararea clădirilor, înzestrarea laboratoarelor şi atelierelor, amenajarea loturilor experimentale şi înzestrarea lor.

O sarcină însemnată în campania de pregătire a noului an şcolar este justa organizare a recensămîntului copiilor, pentru a cuprinde la cursuri pe toţi acei care sînt de vîrstă şcolară. In anii trecuţi, recensămîntul s-a făcut cu prea mult timp înainte de începerea anului şcolar, scăpîndu-se din vedere copiii ce veneau în localităţi ulterior. Pentru a asigura realizarea învăţămîntului elementar general şi obligatoriu este necesar să se acorde o deosebită atenţie recensămîntului copiilor la începutul anului şcolar.

Conducerile şcolilor şi ale instituţiilor de învăţămînt superior, secţiile de învăţămînt şi comitetele raionale şi regionale ale sindicatului muncitorilor din învăţămînt, cabinetele pedagogice trebuie să se preocupe, în acelaşi timp, de pregătirea profesională a cadrelor didactice, de ridicarea nivelului muncii acestora în viitorul an şcolar. Un loc important în cadrul acestei acţiuni trebuie să-l aibă valorificarea experienţei pedagogice a anului şcolar ce se încheie în curînd. Studierea şi generalizarea experienţei şcolilor, larga popularizare, în consfătuirile raionale ce se vor ţine înaintea deschiderii noului an şcolar, a celor mai bune metode de muncă instructiv-educativă — alături de îndeplinirea în termen a tuturor lucrărilor de pregătire pentru deschiderea cursurilor — vor asigura, în anul şcolar 1955-56, obţinerea unor succese sporite în pregătirea de noi constructori ai socialismului, apărători ai patriei şi luptători activi pentru pace.

PRIN ŞCOLILE PATRIEI

Studenţii în examene

Studenţii ultimului an de la facultatea de chimie a Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi au început de cîteva zile examenele. Ei sînt plini de încredere în forţele lor, pentru că atît în timpul anului, cît şi în perioada premergătoare examenelor au acordat o atenţie deosebită studiului.

Studenţii grupei 512 (secţia pedagogică) au dat miercuri examenul la disciplina „Industrii chimice". Primul bilet a fost tras de Paraschiva Anton, una dintre studentele fruntaşe ale grupei. Calmă, ea şi-a aruncat privirea peste cele trei subiecte, pentru a se opri apoi mai atent asupra fiecăruia. După ce şi-a făcut cîteva însemnări pe o foaie de hîrtie, a trecut la tablă. A tratat mai întîi subiectul „Procesul de cracare a produselor petrolifere", după care a trecut la cel de al doilea subiect din bilet: „Electroliza clorurii de sodiu în băi cu catod de mercur". Cu ajutorul unei planşe, studenta a descris instalaţia de fabricare a hidratului de sodiu şi a clorului, a explicat întregul proces de fabricare, a arătat care sînt avantajele şi dezavantajele acestui sistem de fabricare, iar în încheiere a enumerat localităţile din ţara noastră în care se fabrică aceste produse.

Biletul nr. 14, cu subiectele: „Ingrăşăminte azotoase — importanţa lor în economia naţională"; „Distilarea primară a petrolului la presiune atmosferică"; „Combustibili solizi — clasificarea şi valoarea calorică" — a fost tras de studenta Georgeta Bodea. Vorbind despre primul subiect, aceasta a arătat care sînt îngrăşămintele azotoase şi cum se prepară ele pe cale sintetică. Cu ajutorul unei scheme, studenta Georgeta Bodea a descris instalaţia pentru fabricarea azotatului de amoniu. După ce a vorbit şi despre alte îngrăşăminte chimice azotoase, studenta a trecut la cel de al doilea subiect, arătînd ce produse se pot obţine prin distilarea petrolului brut, temperaturile la care se distilează aceste produse, aparatele cu ajutorul cărora se efectuează distilarea etc. In încheiere, ea a arătat că, în industria noastră petroliferă, distilarea se face cu ajutorul aparatelor cu cazane sau cu ajutorul instalaţiilor tubulare, urmînd ca treptat aparatele cu cazane să fie înlocuite cu aparate tubulare care prezintă o serie întreagă de avantaje faţă de primele. In legătură cu cel de al treilea subiect — combustibili solizi — studenta Georgeta Bodea a făcut o clasificare a cărbunilor care se găsesc în ţara noastră, a desenat la tablă şi a descris schema unei bombe calorimetrice, aparat care serveşte la determinarea valorii calorifice a cărbunelui, a arătat care sînt localităţile din ţara noastră de unde se extrag diferite feluri de cărbune. Studenta Georgeta Bodea a dat răspunsuri bune. Ea o omis însă din răspuns anumite probleme. In urma întrebărilor ajutătoare puse de examinator studenta a reuşit să dea răspunsuri încheiate. Ea a primit calificativul „bine".

Răspunsurile pe care le-au dat studenţii grupei 512 la acest examen sînt o dovadă că ei s-au străduit să-şi însuşească cunoştinţe temeinice, care-i vor ajuta să dea bune rezultate în munca lor de viitori profesori.

P. VIRGIL

Comitetul sindical se preocupă de problemele muncii didactice

Comitetul sindical al lucrătorilor din învăţămînt din raionul Focşani desfăşoară o largă activitate pentru îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ. Una din formele de activitate prin care se manifestă această preocupare o constituie consfătuirile de producţie. O asemenea consfătuire s-a organizat, de pildă, la şcoala de băieţi nr. 2 din oraşul Focşani. Consfătuirea a avut ca temă „Realizarea educaţiei comuniste în şcoală". La consfătuire au participat directori de şcoală, învăţători, profesori, organizatori sindicali.

In referat s-a arătat că pedagogii şi-au îmbunătăţit munca educativă ca urmare a activităţii pe care au desfăşurat-o la colţul pedagogic al şcolii, la cercurile pedagogice, la consiliul diriginţilor.

Referatul şi discuţiile purtate pe marginea lui au arătat metodele folosite de colectivul pedagogic al şcolii de băieţi nr. 2 pentru educarea elevilor în spiritul moralei comuniste. Vizitarea diferitelor întreprinderi ca şi excursiile organizate la gospodăriile agricole colective din raion au contribuit în mare măsură la dezvoltarea dragostei elevilor pentru muncă. Realizările muncitorilor din fabrici şi de pe ogoare, metodele înaintate aplicate au trezit interesul elevilor şi i-au însufleţit la o muncă mai activă.

La consfătuirea de producţie s-au luat o serie de măsuri menite să contribuie la îmbunătăţirea continuă a educaţiei comuniste a elevilor.

FOTOCRONICA „Gazetei învăţămîntului"

Copiii patriei noastre se bucură de grija şi dragostea întregului popor. Pentru ei, statul nostru de democraţie populară nu precupeţeşte nici un efort, creîndu-le condiţii minunate de învăţătură şi odihnă. Fotocronica noastră din această săptămînă prezintă imagini din parcul minunatului Palat al Pionierilor din Bucureşti.

In clişeul de sus: In veselie şi joc îşi petrec timpul la Palatul Pionierilor copiii noştri.

Stînga: Sub îndrumarea profesorilor, încep lecţiile de desen...

Dreapta: ...şi, în curînd, micii desenatori încep să lucreze singuri, schiţînd imagini din frumosul lor parc.

Însemnări

Primele zile cu soare au făcut să freamăte cîmpul, ca un şantier imens, de munca harnică a ţăranilor muncitori. Privind cîmpurile arate, livezile înflorite, vezi parcă rodul bogat şi-ţi creşte inima.

Pentru ca rodul să crească însutit, pentru ca dintr-un bob să iasă zece, şi o sută, şi o mie — cum spune cîntecul — îşi aduc partea lor de contribuţie, alături de ţăranii muncitori şi oamenii muncii de la oraşe, pionierii, elevii. Şcolarii i-au ajutat pe ţăranii muncitori în campania de însămînţări, îi ajută acum la întreţinerea culturilor, la lupta împotriva dăunătorilor. Ei fac cuiburi frumoase pentru păsările care apără livezile de omizi.

In primele zile de primăvară, piţigoii au găsit în grădina şcolii din Sudriaş-Făget o surpriză neaşteptată. Ochii lor mici şi neastîmpăraţi au privit uimiţi în jur. Era adevărat: în fiecare pom cîte un cuib pentru ei. Cînd s-au întîlnit cu chipurile vesele şi prietenoase ale copiilor din curtea şcolii, au înţeles totul: copiii le-au făcut acest dar frumos.

Acum, pomii din comună au înflorit. Şcolarii i-au săpat şi i-au văruit, piţigoii îi feresc de omizi. Cînd fructele coapte vor atîrna greu pe crengile pomilor, elevii vor vedea că piţigoii le-au făcut un dar mai de preţ decît acela pe care l-au primit de la ei.

SANDINA DUNARE

Din experienţa şcolii sovietice

200 de ani de la înfiinţarea Universităţii „M. V. Lomonosov"

Tradiţii glorioase

Cu două sute de ani în urmă, la 7 mai 1755, în Piaţa Roşie din Moscova, pe locul unde se află astăzi Muzeul de Istorie, a avut loc deschiderea primei Universităţi ruse, creată din iniţiativa şi proiectul marelui fiu al poporului rus M. V. Lomonosov. In scrisoarea adresată demnitarului ţarist Suvalov, Lomonosov arăta că, elaborînd proiectul său, el a năzuit numai spre un singur ţel — „spre creşterea ştiinţelor, deci spre un adevărat folos şi spre gloria patriei". Determinînd sarcinile Universităţii, Lomonosov scria: „Aici vor creşte bărbaţi care vor descoperi tainele ascunse ale naturii". Universitatea, după cum afirma Lomonosov, era chemată să rezolve şi o problemă practică — „să furnizeze statului oameni care să-i slujească".

Istoria Universităţii din Moscova este istoria dezvoltării ştiinţei ruse, a culturii ruse. Intre pereţii ei au lucrat mulţi oameni de ştiinţă ruşi, care au îmbogăţit ştiinţa cu opere de însemnătate mondială. Aici şi-au creat şcoala lor de aeromecanică „părintele aviaţiei ruse" N. J. Jukovski şi colaboratorul său S. A. Ciaplîghin. Aici şi-au desfăşurat cercetările lor ştiinţifice A. G. Stoletov, N. A. Umov, P. N. Lebedev, I. M. Secenov, F. A. Bredihin, I. P. Pavlov, V. I. Vernadski, D. N. Anucin. De la catedrele Universităţii şi-au ţinut vestitele lor lecţii K. A. Timiriazev, N. D. Zelinski, N. V. Sklifosovski.

Aici au studiat vestiţii scriitori ruşi D. I. Fonvizin, A. S. Griboiedov, M. I. Lermontov, I. A. Goncearov, A. N. Ostrovski, I. S. Turgheniev, A. P. Cehov, marii democraţi revoluţionari A. I. Herţen, I. P. Ogariov, V. G. Bielinski, eminentul pedagog rus K. D. Uşinski. Universitatea i-a ajutat ca studenţi pe vestiţii activişti ne ţărîmul teatrului V. I. Nemirovici-Dancenko, J. B. Vahtangov, L. V. Sobinov. Aici au studiat D. I. Ulianov, fratele lui V. I. Lenin, scriitorul sovietic D. A. Furmanov.

De-a lungul întregii sale istorii, Universitatea a fost centrul mişcării democratice revoluţionare studenteşti. Studenţii săi au luat parte activă la toate evenimentele revoluţionare. Starea de spirit democratică, revoluţionară în mijlocul studenţimii universitare începe să se întărească chiar din primii ani ai secolului al XIX-lea. Cei mai de vază activişti ai mişcării decembriştilor — P. G. Kahovski, M. P. Bestuiev-Riumin, I. D. Iakuskin şi alţii au fost studenţi ai Universităţii din Moscova.

In deceniul al IX-lea al secolului trecut, au luat fiinţă în Universitate primele cercuri marxiste, în care erau studiate ilegal lucrările lui Marx, Engels, Plehanov. O uriaşă importanţă a avut-o sosirea în anul 1894 la Moscova a lui V. I. Lenin. Mulţi studenţi au asistat la strălucita sa cuvîntare împotriva narodnicului Voronţov. In ultimul deceniu al secolului trecut, s-au creat în Universitate primele grupuri social-democrate, care s-au transformat în timpul revoluţiei din 1905 într-o organizaţie bolşevică ilegală. Studenţimea din Moscova a participat în mod activ şi la revoluţia din anul 1905: în Universitate au fost postate comitete de grevă, s-au întocmit manifeste, s-au pregătit explozibile. Tocmai în acest timp marele Lenin a spus despre Universitatea din Moscova că este o Universitate **revoluţionară.**

Studenţii Universităţii din Moscova au luat parte activă la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. După Octombrie a început o nouă perioadă glorioasă în istoria Universităţii, aceasta transformîndu-se în cel mai mare centru al ştiinţei sovietice. V. I. Lenin, care acorda o importanţă deosebită dezvoltării învăţămîntului superior, a arătat o grijă permanentă faţă de necesităţile celei mai vechi Universităţi a ţării. In anul 1919 s-a creat aici una din primele facultăţi muncitoreşti din tînăra republică, unde s-a rezolvat cu succes problema studiilor superioare pentru muncitori şi ţărani.

Numărul studenţilor, al profesorilor şi al conferenţiarilor Universităţii a sporit mereu, iar calitatea pregătirii specialiştilor pentru economia naţională s-a îmbunătăţit necontenit. In ajunul războiului Universitatea cuprindea şapte facultăţi, la care studiau 5000 de tineri. Pregătirea specialiştilor se realiza în cadrul a 85 de catedre. In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, cu toate greutăţile timpului de război, cu toate că materialul didactico-ştiinţific al Universităţii fusese evacuat temporar din Moscova, ritmul pregătirii cadrelor nu numai că n-a scăzut, ci dimpotrivă, a crescut: în această perioadă Universitatea a dat 1800 de specialişti. Mii de studenţi şi profesori ai Universităţii au plecat ca voluntari pe front. Mulţi din ei sînt decoraţi cu ordine şi medalii ale U.R.S.S. pentru actele lor de eroism.

In perioada de după război s-a deschis o nouă şi glorioasă pagină în istoria Universităţii. De doi ani, studenţii ei studiază în minunatul Palat al ştiinţei de pe Colinele lui Lenin. Creat după proiectul eminenţilor arhitecţi sovietici L. V. Rudnev, S. E. Cernîşev, P. V. Abrosimov şi A. F. Hreacov, ansamblul arhitectural al Universităţii de Stat din Moscova cuprinde aproximativ 30 de clădiri principale şi zeci de clădiri auxiliare. Despre proporţiile acestui edificiu nemaivăzut vorbesc cîteva cifre caracteristice: volumul total al Palatului ştiinţei este de 2.700.000 metri cubi. Punctul cel mai înalt al corpului central al clădirii se află aproape la un sfert de kilometru deasupra pămîntului.

Peste 500 de întreprinderi din ţară au luat parte la crearea utilajului didactic şi ştiinţific al Palatului ştiinţei. Multe din aparatele şi instalaţiile sale sînt unice. Este destul să spunem că laboratoarele sînt înzestrate cu cele mai noi microscoape electronice, cu oscilografe catodice, cu instalaţii Röntgen pentru studierea structurii cristalelor, cu cele mai noi aparate optice, cu aparatură specială pentru folosirea metodei atomilor marcaţi în cercetările ştiinţifice.

Folosirea acestui utilaj perfecţionat permite să se îmbunătăţească mult calitatea pregătirii specialiştilor, să se efectueze diferite cercetări ştiinţifice. Alături de sarcina lor de bază — de a pregăti cadre pentru diferitele ramuri ale economiei naţionale — oamenii de ştiinţă de la Universitatea din Moscova desfăşoară o intensă şi rodnică activitate ştiinţifică, legată de rezolvarea celor mai importante probleme ştiinţifice, de dezvoltarea economiei naţionale a patriei sovietice. Colectivul celei mai vechi Universităţi din ţară participă în mod activ la ridicarea vertiginoasă a nivelului agriculturii socialiste. In anul 1954, studenţii şi profesorii au organizat expediţii şi au efectuat lucrări în depresiunea Oka-Mescersk, în regiunile şesului Volga-Ahtubinsk etc. Studenţii şi profesorii ajută la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Universitatea din Moscova şi-a întîmpinat jubileul cu mari succese în opera de pregătire a cadrelor pentru economia naţională. In anul 1954, Universitatea a dat ţării circa 2900 de tineri specialişti, iar în acest an ea va da 3000 de specialişti. Alături de colaboratorii ştiinţifici şi specialiştii pentru diferite ramuri ale economiei naţionale, Universitatea din Moscova măreşte în fiecare an promoţiile de profesori pentru şcoala medie, pentru institutele pedagogice şi universităţi. In prezent se iau măsuri care vor permite Universităţii nu numai să mărească numărul profesorilor pentru şcoala medie, ci şi să îmbunătăţească calitatea pregătirii tinerilor pedagogi.

Acum, în 12 facultăţi ale Universităţii studiază peste 22.000 de studenţi, dintre care 5.500 fără frecvenţă. Pentru activitate ştiinţifică se pregătesc 1.860 de aspiranţi. Este interesant că înainte de războiul la Universitatea de Stat din Moscova studiau studenţi de 37 de naţionalităţi, iar acum numărul naţionalităţilor este de 59. Aceasta este o mărturie strălucită a triumfului politicii naţionale leninist-staliniste.

Printre studenţii şi aspiranţii Universităţii sînt mulţi tineri din Republica Populară Chineză şi din ţările europene de democraţie populară.

★

M. V. Lomonosov considera că sarcina Universităţii din Moscova este de a educa „oameni de ştiinţă" necesari „pentru Siberia, pentru mine, fabrici, arhitectură, justiţie, îndreptarea moravurilor, negustorie, agricultură, armată, pentru călătorii în nord şi comunicaţie cu Orientul". Inmulţind şi dezvoltînd tradiţiile lomonosoviene, colectivul Universităţii din Moscova, cea mai veche Universitate din ţară, va mări şi mai mult gloria ei de cel mai însemnat centru de făurire a cadrelor pentru economia naţională a patriei sovietice, de cel mai mare centru al ştiinţei sovietice.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Organizaţia de partid a şcolii

Cu şase ani în urmă, la şcoala noastră nu exista organizaţie de partid. Erau în total doi membri de partid care făceau parte din organizaţia de partid a secţiei de învăţămînt raionale. Dar iată că încă un pedagog a devenit membru de partid şi noi, în conformitate cu statutul P.C.U.S., am pus în faţa comitetului raional problema creării în şcoală a unei organizaţii de bază. In curînd, la şcoală a început să funcţioneze o organizaţie de partid. Ea creştea, se dezvolta, îşi exercita influenţa asupra colectivului pedagogic al şcolii. In decurs de cîţiva ani, în rîndurile ei au intrat profesoara de biologie Alexandrova, profesoara de limba germană Solovieva, profesoara de limba şi literatura rusă Rudneva, profesoarele de geografie Scerbakova şi Malevskaia, directorul de studii Dvornikov. In prezent, organizaţia de partid numără şasesprezece comunişti. In fruntea ei stă biroul de partid, compus din trei oameni.

Organizaţia de partid acordă o mare atenţie educaţiei ideologico-politice a cadrelor didactice. In şcoală funcţionează un cerc de studiere a Istoriei P.C.U.S. Un mare grup de pedagogi, membri de partid şi fără partid, studiază individual teoria marxist-leninistă, ajutaţi de consultanţi. Cei mai buni dintre pedagogii şcolii, cum sînt tovarăşele Rudneva, Nikonova, Iuşkevici, Mişenkova, Scerbakova, Malevskaia, Kaşkova au absolvit Universitatea serală de marxism-leninism, organizată de comitetul oraşenesc de partid.

Pentru personalul administrativ al şcolii se desfăşoară acţiuni speciale. Săptămînal, secretarul biroului de partid, Ghetman, organizează discuţii cu femeile de îngrijire, cu paznicii, cu garderobierii şi îi informează despre situaţia internă şi internaţională.

Comitetul raional de partid a desemnat pe unii dintre pedagogii comunişti ca propagandişti pentru conducerea cercurilor de învăţămînt politic din întreprinderile raionului sau ca lectori.

Organizaţia de partid a şcolii lămureşte pedagogilor hotărîrile partidului şi ale guvernului, îi mobilizează pentru îndeplinirea muncii complexe şi importante de instruire şi educare comunistă a copiilor.

Organizaţia de partid urmăreşte cu atenţie ca lecţiile să aibă un bogat conţinut ideologic şi să se predea la un înalt nivel ştiinţific, fără greşeli şi denaturări. La orice lecţie, pedagogul, oricare ar fi obiectul pe care îl predă, poate şi trebuie să formeze la şcolari bazele concepţiei materialiste despre lume, să-i educe în spiritul moralei comuniste, al patriotismului sovietic. Iată de ce la adunările noastre de partid se poate auzi adeseori o critică principială la adresa unora dintre pedagogii-comunişti, la adresa conducătorilor şcolii, precum şi o analiză atentă a diferitelor lecţii din punctul de vedere al conţinutului lor ideologic. Adunările de acest fel joacă un rol însemnat în educaţia politică a cadrelor didactice.

Organizaţiile de partid din şcoli nu au dreptul de control asupra activităţii administraţiei şcolii. Prin munca lor însă, ele exercită o uriaşă influenţă asupra vieţii şcolare. Noi, conducătorii şcolilor, primim cu bucurie ajutorul organizaţiilor de partid, ne aplecăm urechea la sfaturile acestora, îndeplinim hotărîrile lor.

Biroul de partid din şcoala noastră organizează adeseori şedinţe de partid deschise. Aceste şedinţe joacă un însemnat rol educativ, apropiindu-i pe comunişti de cadrele didactice fără partid. Cu prilejul stabilirii ordinei de zi a şedinţelor deschise, biroul de partid caută să pună în discuţie problemele care frămîntă colectivul pedagogic al şcolii. La una din aceste şedinţe s-a discutat, de exemplu, problema ajutorării elevilor rămaşi în urmă. Altă dată, adunarea a discutat problema propagandei pedagogice în mijlocul părinţilor. Schimbul de păreri realizat cu prilejul acestor adunări aduce multe foloase şcolii.

Din iniţiativa biroului de partid, pedagogii asistă în colectiv la lecţiile care se ţin la Academia de ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R., la Muzeul politehnic, la Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice şi la cabinetul pedagogic raional, organizează excursii, vizitează muzee şi expoziţii. Nu de mult, pedagogii au vizitat muzeul „M. I. Kalinin" şi au studiat lucrările cu privire la educaţia comunistă a tineretului. Ei au vizitat în colectiv Expoziţia Agricolă Unională şi Expoziţia creaţiei copiilor de la Muzeul politehnic, iar în vara anului trecut au fost la Iasnaia Poliana, la muzeul „L. N. Tolstoi". Toate acestea sudează colectivul pedagogic, contribuie la formarea unor legături de prietenie şi colegialitate în munca instructiv-educativă.

Pedagogii-comunişti dau un ajutor însemnat organizaţiei de comsomol din şcoală. Anul trecut, biroul de partid a repartizat pe lîngă organizaţia de comsomol din şcoală un pedagog-comunist, menit să îndrume activitatea tinerilor. Mai tîrziu ne-am convins că această repartizare nu dă efectul cuvenit. Acum toţi pedagogii-comunişti se interesează de viaţa organizaţiei de comsomol, îi dau ajutor. De pildă, membrul de partid Scerbakova ajută pe comsomolişti la organizarea activităţii lectoratului pentru elevi, membrul de partid Dvornikov dă ajutor comitetului U.T.C.L. la redactarea gazetei radio. Membrii de partid asistă la şedinţele comitetului U.T.C.L. şi la adunările de comsomol.

Organizaţia de partid a ajutat comitetului U.T.C.L. să consolideze organizaţiile de comsomol ale claselor. Cu ajutorul pedagogilor-membri de partid, organizaţiile de comsomol ale claselor au ales conducători merituoşi şi acum comitetul U.T.C.L. are pe cine să se sprijine în munca sa.

Fără a se substitui administraţiei şcolii, fără a se suprapune muncii consiliului pedagogic, organizaţia de partid pătrunde adînc în problemele şcolare, îşi exercită influenţa asupra întregii activităţi a şcolii.

A. JURAVLEVA
directorul şcolii medii din raionul Krasnogvardeisk, oraşul Moscova

Predarea literaturii în clasa a VII-a

Predarea literaturii în clasa a VII-a se deosebeşte mult de predarea aceluiaşi obiect în clasele a V-a şi a VI-a. Elevii clasei a VII-a sînt mai mari şi mai dezvoltaţi decît elevii din clasele a V-a şi a VI-a. Ţinînd seama de acest lucru, programa prevede studierea cu aceşti elevi a unor opere mai complexe atît după formă cît şi după conţinut, precum şi alte metode de muncă cu textul literar.

Studiind cu elevii opere mari ca volum, profesorul care predă la clasa a VII-a, din cauza timpului limitat, nu le poate citi în întregime în clasă şi, de aceea, aceste texte trebuie citite de către elevi acasă, ca lectură individuală. Şi această lectură trebuie organizată însă de către profesor, care le va da elevilor teme după puterile lor, îndreptîndu-le atenţia spre lămurirea laturilor celor mai importante ale conţinutului ideologic al operei respective. In clasă, elevii analizează amănuntit numai unele părţi, cele mai importante, ale operei, se opresc asupra personajelor principale, îşi lămuresc cu ajutorul profesorului particularităţile textului studiat, efectuează lucrări orale şi scrise care le dezvoltă deprinderile de exprimare literară şi adîncesc perceperea celor citite acasă şi în clasă.

De o deosebită importanţă sînt lecţiile de încheiere, cînd cunoştinţele elevilor se sistematizează. La aceste lecţii şcolarii îşi lămuresc legătura reciprocă între diferitele părţi şi personaje ale operei, precizează sensul ei ideologic, îşi însuşesc particularităţile ei artistice.

Cu prilejul repetării materiei, profesorul trebuie să îndrepte atenţia elevilor spre scoaterea în evidenţă a esenţialului în cele studiate, spre generalizare şi comparare cu alte opere. Profesorul trebuie să controleze, de asemenea, dacă elevii ştiu să citească expresiv textul studiat.

Lecţiile de literatură îi educă pe elevi în spiritul moralei comuniste, al devotamentului pentru patrie, al dragostei pentru popor, pentru literatura şi arta lui. Odată cu aceasta profesorul îi pregăteşte cu minuţiozitate pe elevi pentru însuşirea cu succes a cursului de istorie a literaturii. In clasa a VII-a elevii îşi însuşesc minimul necesar de noţiuni şi date cu privire la teoria literaturii; ei au prilejul să cunoască legătura între opera literară, conţinutul ei ideologic şi lupta socială a timpului în care a apărut această operă, să cunoască rolul pe care-l joacă literatura în această luptă.

Indeplinind diferite teme date de profesor cu prilejul analizei operelor în clasă şi acasă, elevii îşi însuşesc deprinderi elementare de analiză a textului literar. Exercitîndu-se în redarea celor citite, şcolarii îşi dezvoltă deprinderile de vorbire orală şi scrisă, îşi însuşesc normele limbii literare, priceperea de a scrie o compoziţie literară, de a întocmi planul şi a alege materialul necesar pentru această compoziţie.

A. MIGUNOV

Elevii vor cultiva porumb pe parcelele şcolare şi pe ogoarele colhoznice

De curînd a avut loc la Casa Învăţătorului din Moscova, şedinţa Prezidiului C.C. al Sindicatului muncitorilor din învăţămîntul elementar şi mediu din R.S.F.S.R. cu participarea reprezentanţilor Ministerului Învăţămîntului al R.S.F.S.R., ai Institutului metodelor de învăţămînt al Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. şi ai redacţiei ziarului „Ucitelskaia gazeta". Au participat de asemenea la această şedinţă profesori de biologie dintr-o serie de regiuni ale R.S.F.S.R. La şedinţă a fost discutată experienţa de muncă a unora dintre şcoli cu privire la cultivarea porumbului de către elevi pe ogoarele colhozurilor şi sovhozurilor şi în primul rînd pentru seminţe. Cei prezenţi au ascultat referatele profesorilor de biologie A. S. Denisov, de la şcoala medie din Kupla, regiunea Riazan, V. A. Mojegov, de la şcoala medie din Lesozavodsk, regiunea Kirov, precum şi referatul tovarăşului I. P. Gusev, directorului şcolii medii din Ciulkovo, regiunea Moscova.

★

— Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. — a spus în raportul său A. S. Denisov — a pus sarcina ca în următorii 5—6 ani să se mărească de peste două ori producţia produselor principale în ramura creşterii animalelor. Prima şi cea mai însemnată condiţie pentru rezolvarea cu succes a acestei sarcini este sporirea însemnată a producţiei de cereale. Una dintre cele mai mari rezerve ale producţiei de cereale este lărgirea suprafeţelor însămînţate cu porumb şi sporirea recoltei de porumb la hectar.

A. S. Denisov a vorbit despre experienţa de 9 ani a şcolii din Kupla cu privire la cultivarea porumbului. Elevii acestei şcoli şi-au propus nu numai sarcina de a cultiva porumbul, ci şi sarcina de a obţine hibrizi care să dea cele mai bogate recolte şi să se adapteze mai repede la condiţiile climaterice locale.

Elevii şcolii din Kupla au studiat influenţa pe care o au asupra dezvoltării porumbului diferitele procedee de prelucrare a solului şi de pregătire a semînţelor, termenele de însămînţare, adîncimea însămînţării, normele de însămînţare, suprafeţele de alimentare. De asemenea, elevii au studiat influenţa îngrăşămintelor, a copilitului, a polenizării suplimentare, a termenelor de stringere a recoltei şi a procedeelor de păstrare a grăunţelor.

Semînţele de porumb obţinute vor permite ca în acest an să se lărgească mult suprafeţele de porumb nu numai în colhozul „Krasnii Maiak", ci şi în colhozurile întregului raion Kaverinsk. Conform hotărîrii Comitetului regional de partid din Riazan tot porumbul obţinut la Kupla trebuie să fie folosit ca material de însămînţat.

Insuşindu-şi bine agrotehnica cultivării porumbului, cunoscîndu-i particularităţile biologice, colectivul şcolii din Kupla a hotărît să cultive în acest an pe ogoarele colhoznice 11 ha de porumb. In prezent se desfăşoară pregătirile pentru îndeplinirea acestui angajament important. Clasele superioare au fost împărţite în echipe, în fruntea cărora stau comsomolişti pricepuţi.

Despre o interesantă muncă de cultivare a porumbului în condiţiile din nord a vorbit profesorul de biologie V. A. Mojegov.

— Incă în anul 1949 — a spus el — noi am păşit la cultivarea porumbului în împrejurimile oraşului Kirov, într-o regiune unde nimeni nu avea vreo idee despre această cultură. Primele semănături au pierit din cauza îngheţurilor. Dar noi nu ne-am descurajat.

Studiind literatura de specialitate, căutînd răspunsul la multe întrebări, am ajuns la concluzia că principala cauză a insuccesului nostru au fost seminţele. Şcoala adusese aceste seminţe din sud, unde ele crescuseră timp de veacuri sub un soare arzător.

Aveam în faţă două căi — sau să „prelungim" vara călduroasă, sau să scurtăm perioada de vegetaţie a porumbului. Firească că am mers pe calea a doua. In primul rînd am obţinut seminţe de porumb cu ereditate zdruncinată. Aceasta era aşa numita varietate „DJ". Au fost studiate şi stabilite termenele de însămînţare a acestui porumb, au fost alese terenurile cele mai bune pentru dezvoltarea plantei, a fost lămurită influenţa rădesimii însămînţării, a prăşitului şi afînatului, a hrănirii suplimentare asupra dezvoltării porumbului etc.

S-a constatat că în regiunea Kirov cel mai bun termen de însămînţare a porumbului este 20 mai. S-a constatat că porumbului nu-i place umiditatea de prisos, că el se coace cel mai bine pe pante, în terenuri afînate. Ştiuleţii obţinuţi, deşi nu aveau decît cîte 5—6 cm, i-au bucurat mult pe tinerii miciurinişti. In anul 1952 s-au recoltat de pe parcela şcolară 300 de ştiuleţi, copţi în proporţie de 90 la sută. Porumbul a început să-i intereseze şi pe locuitori.

Colectivul şcolar a continuat să studieze condiţiile care influenţează mai bine asupra porumbului. S-a constatat că porumbul însămînţat mai des se coace cu 5—7 zile mai devreme, dar dă ştiuleţi mai mărunţi. Dacă prăşitul ar fi întîrziat măcar cu o săptămînă, porumbul s-ar fi copt mai tîrziu. De toate aceste lucruri s-a ţinut seama cu prilejul cultivării porumbului în anul următor. Ca urmare, chiar în anul 1953, şcoala a obţinut 56 chintale de grăunţe şi o recoltă de 300 chintale masă verde la hectar.

In anul 1954 s-a semănat porumb pentru seminţe din cei mai diferiţi ştiuleţi şi din diferite parcele. Şcolarii au îngrijit această cultură toată vara. Şi în acest an ei au reuşit să obţină multe date preţioase.

Directorul şcolii medii din Ciulkovo, I. P. Gusev, a vorbit în raportul său despre participarea elevilor la munca obştească. Lucrînd în brigăzile colhoznice, elevii îndeplinesc anumite lucrări sub îndrumarea brigadierilor. Elevilor li se calculează zilele-muncă şi li se înscriu în cărţile de muncă. Anul trecut, colectivul şcolii a cultivat pentru colhozul „Thälmann" un hectar de porumb pentru sămînţă în ghivece nutritive. Elevii vor continua această muncă şi în acest an.

Experienţa şcolilor arată că porumbul pentru sămînţă poate fi cultivat aproape în toate locurile. Pentru aceasta este necesar să se aleagă anumite varietăţi de seminţe, să se obţină hibrizi, să se cunoască bine particularităţile biologice şi agrotehnica porumbului.

O sarcină importantă este, de asemenea, organizarea muncii elevilor în vederea cultivării porumbului. In cuvîntarea sa, A. N. Palţeva, locţiitorul directorului Staţiunii centrale a tinerilor naturalişti, a vorbit despre atitudinea conştientă faţă de muncă a elevilor de la şcoala din Kutuzovo, regiunea Moscova. Impărţiţi în echipe, elevii acestei şcoli se pregătesc din timp pentru cultivarea porumbului. Cu mult înainte de a începe munca, şefii de echipe raportează profesorului de biologie, în prezenţa brigadierului brigăzii de cîmp, despre pregătirea lor în vederea începerii muncii.

La consfătuire s-a exprimat părerea că activitatea copiilor trebuie controlată şi apreciată. In rîndurile elevilor trebuie desfăşurată întrecerea socialistă pentru cea mai bună îngrijire a semănăturilor de porumb.

Este importantă de asemenea şi crearea unei atmosfere solemne de muncă. Ieşirea la muncă cu steaguri, în sunetele goarnei şi ale tobei, înmînarea drapelului echipei fruntaşe, anunţarea rezultatelor la sfîrşitul zilei de muncă — toate acestea influenţează deosebit de favorabil asupra organizării colectivului de copii.

Candidatul în ştiinţe M. I. Melnikov, colaborator ştiinţific al Institutului metodelor de învăţămînt, a vorbit despre folosirea cultivării porumbului în scopuri instructive.

In legătură cu studierea biologiei şi agrotehnicii porumbului, elevii pot face o serie de experienţe îndreptate spre obţinerea unor recolte bogate. Însămînţarea porumbului cu seminţe iarovizate şi neiarovizate, călirea seminţelor la frig, diferitele termene de însămînţare şi adîncimea de însămînţare — toate acestea trebuie cunoscute bine de către copii.

Cu prilejul studierii porumbului şi al cultivării lui pentru sămînţă, trebuie acordată o atenţie deosebită rolului ghivecelor nutritive pentru creşterea răsadurilor. Porumbul se însămînţează, de regulă, în cuiburi şi în cuiburi aşezate în pătrat. A-i face pe elevi să înţeleagă importanţa însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat, superioritatea ei faţă de însămînţarea obişnuită este prima sarcină a profesorului de biologie.

Studiind legile de dezvoltare a lumii organice, elevii din clasa a IX-a pot urmări cît de repede se adaptează porumbul la condiţiile locale şi cum îşi schimbă el calităţile biologice odată cu schimbarea acestor condiţii.

Executînd lucrări de hibridizare a porumbului, elevii din clasele superioare vor înţelege legile credităţii, ale variabilităţii speciei, plasticitatea hibrizilor, proprietatea lor de a se adapta la noile condiţii geografice.

A cultiva un hectar sau două de porumb de sămînţă pentru colhoz sau sovhoz — s-a subliniat la şedinţă — este o datorie de onoare a fiecărei şcoli. Dacă această muncă va fi bine chibzuită şi planificată — ea va putea să fie efectuată de fiecare şcoală.

La şedinţă au mai luat cuvîntul A. M. Aripiev, preşedintele colhozului „Drumul spre viaţa nouă" de lîngă Moscova, profesoara de biologie G. M. Zverkova, de la şcoala medie din Krasnii Ktaci, regiunea Iaroslavl, profesorul de biologie A. M. Sviridov, de la şcoala de 7 ani din Hutetovo, regiunea Orlov, profesorul A. S. Semenov, de la şcoala medie nr. 382 din Moscova, N. I. Ledenţov, preşedintele Comitetului sindical regional din Saratov, tov. Sevesciukin, colaborator ştiinţific al Institutului metodelor de învăţămînt al Academiei de ştiinţe pedagogice, G. G. Monin, profesor de biologie la şcoala medie din Cernsk, regiunea Tula, P. V. Zimin, locţiitorul ministrului Învăţămîntului al R.S.F.S.R.

La şedinţă s-a adoptat o hotărîre care aprobă iniţiativa cadrelor didactice fruntaşe cu privire la antrenarea pe scară largă a elevilor în munca pentru obţinerea unor recolte bogate de porumb pe parcelele şcolare, pe ogoarele colhoznice şi sovhoznice şi mai ales în munca de cultivare a porumbului pentru seminţe.

Rezoluţia recomandă comitetelor sindicale regionale, de ţinut, republicane şi feroviare, ca şi secţiilor de învăţămînt să ia măsuri pentru răspîndirea experienţei înaintate a şcolilor care cultivă porumbul. De asemenea, propune comitetelor sindicale locale să participe la stabilirea planului de lucrări ale şcolarilor şi cadrelor didactice pe parcelele şcolare şi pe ogoarele colhoznice şi să contribuie la îndeplinirea acestor planuri.

Rezoluţia recomandă Academiei de ştiinţe pedagogice să acorde o deosebită atenţie studierii experienţei şcolilor în ceea ce priveşte cultivarea porumbului şi îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă.

La sfîrşitul şedinţei, tov. Grivkov, preşedintele C. C. al Sindicatului muncitorilor din învăţămîntul elementar şi mediu al R.S.F.S.R., a înmînat diplome de onoare ale C. C. al Sindicatului şi Ministerului Învăţămîntului al R.S.F.S.R., profesorilor—iniţiatori ai cultivării porumbului pe ogoarele colhoznice.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Comitetul de părinţi

Pe preşedinta comitetului de părinţi al şcolii nr. 360 din Moscova, Prascovia Svinareva, am cunoscut-o în cabinetul directorului şcolii.

Prascovia Svinareva se află de opt ani în fruntea comitetului de părinţi al şcolii nr. 360. Doi dintre fiii săi au absolvit această şcoală, iar acum învaţă aici, în clasele superioare, două dintre fiicele ei. Locţiitoarea preşedintei este mama unui elev din clasa a V-a, Nadejda Dub. Din comitet fac parte, de asemenea, şoferul Petr Morozov, medicul Ana Petrovskaia, profesorul de geologie Andrei Durnev şi alţii.

Comitetul de părinţi este un organ obştesc, chemat să dea ajutor şcolii în realizarea învăţămîntului general obligatoriu al copiilor, în organizarea şi desfăşurarea propagandei pedagogice în mijlocul părinţilor, în organizarea activităţii în afara clasei şi în afara şcolii a elevilor.

In ultimele zile ale fiecărei luni, în şcoală se organizează aşa numita „zi a părinţilor". In această zi se expun în faţa părinţilor lecţii cu teme legate de educaţia copiilor, au loc şedinţe cu părinţii pe clase, se organizează întîlniri ale părinţilor cu cadrele didactice.

Din cînd în cînd, comitetul ascultă la şedinţele sale scurte comunicări ale părinţilor care au în grija lor anumite clase, mai ales ale acelora care au mai multă experienţă şi pot s-o împărtăşească.

Membrii comitetului de părinţi iau parte la şedinţele consiliului pedagogic al şcolii în care este vorba de întărirea disciplinei elevilor.

Membrii comitetului îi vizitează pe părinţii elevilor la domiciliu, discută cu ei despre problemele privitoare la educaţia copiilor.

Părinţii acordă un mare ajutor şcolii în munca cultural-instructivă cu copiii. Fiecare diriginte aduce la cunoştinţa activului de părinţi al clasei sale măsurile pe care le va lua în această privinţă în cursul lunii sau al pătrarului. Părinţii îşi asumă punerea în practică a multora din aceste măsuri. Ei achiziţionează bilete de teatru, îi însoţesc pe copii la spectacole, la filme sau la concerte, merg cu elevii la muzee, la expoziţii, fac cu ei excursii în întreprinderile industriale etc.

Unii părinţi participă activ la munca educativă în şcoală. De pildă, tatăl unui elev, profesorul Kutuzov de la Institutul de energetică din Moscova, ţine periodic lecţii pentru elevii din clasa a VIII-a. De curînd, el a ţinut o lecţie despre marele matematician rus Lobacevschi. Mama uneia dintre eleve, Clavdia Suvalova, conduce teatrul de păpuşi al şcolii.

Părinţii îşi asumă şi cea mai mare parte a muncii organizatorice în legătură cu pregătirea serbărilor şcolare cum sînt serbarea pomului de iarnă, plimbarea după terminarea anului şcolar, matineele sau seratele şcolare etc.

Comitetul de părinţi are un fond bănesc propriu, care se formează mai ales din încasările de la spectacolele şi concertele cu plată.

Astfel, cu ajutorul părinţilor, colectivul pedagogic al şcolii nr. 360 din raionul Bauman al oraşului Moscova îi educă pe tinerii cetăţeni sovietici.

V. PROSKURIN

Viața de partid în instituțiile de învățământ

Munca rodnică a pedagogilor comuniști dintr-o școală sătească

Comuniștii de la școala de 7 ani din comuna Independența, raionul Galați, desfășoară o muncă perseverentă și rodnică. De mulți ani această școală este considerată ca una din școlile fruntașe ale raionului atît în ceea ce privește munca instructiv-educativă, cît și în ceea ce privește munca obștească a pedagogilor.

Pedagogii comuniști împreună cu ceilalți învățători și profesori ai școlii se străduiesc să-și îndeplinească în cele mai bune condiții sarcina lor principală — ridicarea nivelului predării și întărirea educației comuniste a elevilor. Sub îndrumarea permanentă a organizației de partid, ei acordă o deosebită atenție legării învățămîntului de viață, de practică. În acest scop lecțiile teoretice se îmbină strîns cu lucrările practice ale elevilor, precum și cu munca lor de folos obștesc. Această muncă este deosebit de importantă, ea contribuind la dezvoltarea dragostei elevilor pentru agricultură.

Profesorul de științe naturale, tovarășul T. Vîrlan, a primit din partea directorului școlii, comunistul Matei Pătrașcu, îndrumări importante cu privire la organizarea activității practice pe parcela experimentală în strînsă legătură cu sarcinile care stau în fața agriculturii.

Pe terenul școlar experimental s-au amenajat parcele cu grîu, porumb, cartofi, ceapă, fasole, castraveți. În primăvara aceasta elevii au executat numeroase lucrări agricole — au făcut probe de germinare a semințelor, au arat terenul, au semănat diferite plante de cultură. De asemenea, ei fac experiențe privitoare la cultivarea ulmului, a frasinului columbian, a salcîmului.

Cu elevii claselor a V-a s-a studiat în mod temeinic tema: „Ingrijirea și altoirea pomilor". Elevii au curățat și văruit pomii din livadă, au executat lucrări de altoire. Toți elevii au fost antrenați la plantarea pomilor fructiferi. Ei au plantat în livada sfatului popular și în livada școlii peste 700 de pomi de diferite specii.

Din inițiativa comuniștilor, școala a organizat excursii la gospodăria agricolă colectivă. Așa, de pildă, elevii au vizitat de curînd răsadnița și grădina de zarzavat a gospodăriei. Marea gospodărie a colectiviștilor, metodele înaintate aplicate aici, au produs o puternică impresie asupra elevilor. Participanții la excursie au povestit cu mult interes despre cele văzute.

Comuniștii se sprijină în munca lor pe colectivul pedagogilor fără de partid, pe care îi mobilizează și îi ajută să-și îndeplinească cu succes munca didactică și obștească. Învățătorii și profesorii fără de partid I. Gavrilă, Titu Dimitriu, Ecaterina Bacalîm etc. duc la îndeplinire cu succes sarcinile obștești primite, ajută în mod activ la întărirea legăturilor dintre școală și țărănimea muncitoare.

Activitatea pedagogilor comuniști nu se limitează numai la cadrul școlii. Ei au o strînsă legătură cu activul larg al oamenilor muncii din sat. Militînd pentru transformarea socialistă a agriculturii, comuniștii Matei Pătrașcu, Gh. Bîrsan, Alexandru Ioachim etc. au adus o mare contribuție la înființarea gospodăriei agricole colective și a întovărășirii agricole din comună.

Un loc important în activitatea obștească îl constituie munca de propagandă agrotehnică. În calitate de conferențiari la căminul cultural sau la stația de radioficare, de lectori la cercul agrotehnic, prin munca de lămurire de la om la om, învățătorii și profesorii ajută efectiv pe țăranii muncitori din comună să aplice metodele agrotehnice cele mai potrivite, să smulgă pămîntului roade bogate. Sub conducerea profesorului de științe naturale s-au ținut la cercul agrotehnic 18 lecții teoretice și practice, s-au făcut demonstrații cu privire la aranjarea platformelor de gunoi, la curățirea pomilor etc. Membrii cercului agrotehnic au semănat pe o suprafață de aproape 4 ha. de pămînt porumb în cuiburi dispuse în patrat, pentru a experimenta productia de porumb la hectar în funcție de metoda de semănat, de numărul prasilelor, de sistemul de irigare.

Unii dintre pedagogii comuniști sînt propagandiști la diferite forme ale învățămîntului de partid. Astfel, tovarășul Gh. Bîrsan este propagandist la cursul seral din cadrul gospodăriei agricole colective, tovarășii H. Neagu și Elena Bene sînt propagandiști la cercul de studiere a Istoriei P.C.U.S., iar tovarășul M. Pătrascu conduce un cerc de tip superior.

Un ajutor important îl dau pedagogii comuniști la desfășurarea muncii de agitație.

Învățătorii I. Gavrilă și Gh. Ionașcu tin adeseori conferințe la colțul roșu al gospodăriei agricole colective. Cu mult interes citesc colectiviștii cărțile recomandate de responsabila colțului roșu — profesoara comunistă Alexandra Ioachim.

Pedagogii din comună activează neobosiți în cadrul căminului cultural. Comunistul T. Pană, ajutat de utemiștii Gh. Ionașcu, Ecaterina Epure etc., conduce echipa de cor, dansuri și teatru, aducînd prin programele artistice prezentate o contribuție însemnată la culturalizarea țărănimii muncitoare.

Organizația de partid a însărcinat pe profesorul comunist T. Pană să conducă colectivul de redacție al gazetei. Tovarășul Pană se preocupă ca articolele publicate să oglindească realizările din viața satului, să combată lipsurile și să contribuie la înlăturarea lor.

Comuniștii M. Pătrașcu și Gh. Bîrsan țin lecții în fața agitatorilor și verifică periodic conținutul muncii agitatorilor pe teren.

În urmă cu cîțiva ani, în comuna Independența existau peste 600 de nestiutori de carte. Ca rezultat al eforturilor depuse de pedagogi, în frunte cu comuniștii, în comună s-a lichidat analfabetismul. Acum pedagogii sînt preocupați să-i ajute pe foștii analfabeți să învețe mai departe, să-și dezvolte necontenit cunoștințele.

Munca pedagogilor comuniști este îndrumată de organizația de partid din comună. De curînd, directorul școlii de 7 ani a informat adunarea generală despre rezultatele obținute de colectivul didactic în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și în activitatea obștească.

Pentru munca lor entuziastă și rodnică, învățătorii și profesorii din comuna Independența se bucură de stima și de prețuirea țăranilor muncitori.

P. FRUCHTER

Se apropie încheierea anului școlar

Pentru consolidarea cunoștințelor de gramatică

In recapitularea materiei la gramatică cu elevii clasei a IV-a acord o deosebită atenție consolidării noțiunilor cu privire la părțile propoziției. In acest scop, am pregătit cu multă grijă lecția de recapitulare cu tema: „Părțile propoziției", întocmindu-mi un plan de lecție cît mai amănunțit. Ca material de analiză am folosit două fragmente din povestirile: „Mergînd spre Hîrlău" și „Primăvara", de Mihail Sadoveanu. Scopul acestei lecții de recapitulare a fost acela de a ajuta elevele să-și consolideze cunoștințele însușite în legătură cu părțile propoziției, să distingă cu ușurință aceste părți, să cunoască mai bine punctuația.

Mi-am trecut în plan o convorbire cu elevele, în cadrul căreia am controlat dacă acestea știu bine care sînt părțile propoziției, ce este subiectul, ce este predicatul, de ce subiectul și predicatul se numesc părți principale, ce este atributul, ce este complementul, de ce acestea se numesc părți secundare, care este punctuația între părțile de același fel ale propoziției.

După aceasta, am făcut cu elevele exerciții de recunoaștere a părților propoziției în text. Le-am citit mai întîi un fragment din povestirea „Mergînd spre Hîrlău" și le-am cerut să arate din ce povestire face parte fragmentul, de cine este scrisă povestirea. Le-am dictat apoi la tablă fragmentul citat: „Iar bătrîna, corogită, răzimîndu-se în coate, se tîra ca o rimă prin lanul fierbinte, prindea mănunchiuri și le tăia cu secerea solivitoare". Am antrenat întreaga clasă în analiza lexicală a fragmentului, insistînd asupra explicării sensului cuvîntului „corogită" (sbîrcită) și asupra explicării expresiei: „se tîra ca o rimă". Le-am cerut apoi elevelor să facă analiza sintactică. In textul scris pe tablă au fost subliniate subiectele cu o linie, predicatele cu două linii, atributele cu o linie punctată și complementele cu două linii punctate. Elevelor care întîmpinau dificultăți în recunoașterea părților propoziției în frază le-am dat să analizeze mai întîi exemple de propoziții mai ușoare. După aceasta, elevele au fost îndrumate să observe punctuația și să o explice în funcție de cunoștințele pe care le au.

La fel am procedat în analiza fragmentului din textul „Primăvara": „Pe subt acei nouri, care nu mai erau, scăpărau deodată convoiuri de păsări migratorii. Unele treceau și dispăreau spre asfințit și miazănoapte; altele se încovoiau spre zăvoaiele și aburii Siretului". După citirea textului și recunoașterea autorului, l-am dictat și elevele l-au scris pe caietele lor. Fragmentul a fost analizat din punct de vedere lexical și apoi sintactic, subliniindu-se părțile de propoziție, așa cum s-a procedat la tablă. Am insistat și aici asupra punctuației.

Le-am cerut apoi elevelor să facă o compunere scurtă, din cîteva fraze și propoziții, în care să se găsească atribute și complemente. Cîteva eleve, cu deosebire dintre cele care au întîmpinat dificultăți în răspunsuri, au citit cele scrise, au arătat părțile fiecărei propoziții și au explicat punctuația folosită.

Ca temă pentru acasă, le-am dat elevelor să scrie 6 propoziții sau fraze în legătură cu examenele de sfîrșit de an și să extragă într-un tabel toate atributele și complementele cuprinse în exemplele date.

CONSTANȚA TEODORESCU
învățătoare la școala de 7 ani nr. 2 de fete din Slatina

Recapitularea temei „Frunza"

Perioada de repetare a materiei prezintă o deosebită importanță, deoarece în această perioadă se precizează și se consolidează noțiunile predate anterior. Pentru ca interesul elevilor să fie tot timpul susținut, lecțiile de recapitulare nu trebuie să reprezinte o simplă reluare a lecțiilor predate în cursul anului, ci trebuie să cuprindă elemente noi, care să întărească și să lărgească cunoștințele elevilor. Un astfel de element nou îl poate constitui, la lecțiile recapitulative de botanică, materialul viu care se poate procura ușor în anotimpul de primăvară. De asemenea, aduc elemente noi în lecțiile recapitulative demonstrațiile pe parcela experimentală, ca și exemplele concrete privitoare la creșterea productivității muncii agricole în urma aplicării celor mai înaintate metode agrotehnice.

Pentru consolidarea cunoștințelor de botanică ale elevilor are o mare însemnătate recapitularea temei „Frunza", deoarece frunza este organul plantelor verzi în care se sintetizează substanțele organice, determinînd recolta totală. In lecția de recapitulare cu privire la frunză, trebuie să se aibă în vedere însușirea de către elevi atît a cunoștințelor teoretice, cît și a cunoștințelor practice legate de ridicarea productivității muncii în agricultură. Astfel, trebuie să li se arate elevilor că plantele verzi dau produse alimentare pentru om, hrană pentru animale cît și materii prime industriale. Prin aceasta, lecțiile de recapitulare privitoare la frunză vor ajuta elevilor să lege materialul studiat de practica construirii socialismului.

Recapitularea cunoștințelor privitoare la structura frunzei trebuie să se desfășoare în strînsă legătură cu recapitularea cunostințelor despre funcțiile sale. Folosind just materialul didactic (frunze de la diverse plante ierboase și lemnoase, planșe, foi de ierbar și mulajul cu structura frunzei), profesorul trebuie să scoată în evidență legăturile de interdependență dintre organ și funcțiune. Astfel, le va arăta elevilor că sub epiderma superioară se găsește țesutul palisadic, ale cărui celule sînt alungite, iar între ele se găsesc spații mici ce comunică cu spațiile mai mari (lacunele) din țesutul imediat inferior (țesutul lacunar). Acest sistem de spații comunică cu exteriorul prin ostiole, astfel că schimbul gazos între celulele frunzei și mediul înconjurător se face pe această cale: bioxidul de carbon pătruns în interiorul frunzei ajunge la celulele palisadice. Aici are loc sintetizarea substanțelor organice. Aceasta nu poate să se facă decît în prezența clorofilei și sub acțiunea energiei luminoase. Clorofila se găsește însă în cantitatea cea mai mare în țesutul palisadic, care se află imediat sub epiderma superioară, deci în regiunea care primește cantitatea cea mai mare de energie luminoasă.

Examinînd materialul didactic (tulpini cu frunze, diverse frunze de la plante lemnoase sau ierboase) elevii vor putea să-și dea seama și de varietatea organelor plantelor, în cazul de față de varietatea frunzelor, ajungînd la înțelegerea constientă a morfologiei plantelor. Astfel, frunzele care au nervațiune penată sînt caracteristice dicotiledonatelor, iar cele cu nervațiune paralelă sau arcuată sînt proprii plantelor monocotiledonate.

Dacă în prima parte a lecției recapitulative s-a studiat legătura dintre structura și funcțiunile frunzei, în a doua parte a lecției trebuie să se accentueze asupra funcțiunilor ei, deoarece rolul frunzei dezvăluie procesul de care depinde lumea organică. Este bine ca în această parte a lecției profesorul să prezinte elevilor experiența de degajare de oxigen a unei plante verzi de apă (Elodea, Ceratophylum etc.) deoarece primăvara, în condiții mai bune de temperatură și de lumină, experiența reușește mult mai bine decît în timpul iernii. De asemenea, este bine să se facă și experiența numărării bulelor de oxigen la lumina directă a soarelui și la umbră. Aceste experiențe le vor arăta elevilor influența intensității luminii asupra degajării de oxigen. De asemenea, ele vor menține treaz interesul elevilor față de lecțiile de recapitulare. Experiența numărării bulelor de oxigen este foarte ușor de executat, fără să fie nevoie de o aparatură specială (un borcan cu apă, în care se pune, legată pe o baghetă de sticlă, o ramură secționată de Elodea cu suprafața de secțiune în sus).

In lecția de recapitulare a cunoștințelor despre frunză profesorul trebuie să atragă atenția elevilor asupra însemnătății clorofilei, datorită căreia, sub influența razelor solare, se formează substanțele organice. Cu acest prilej profesorul trebuie să le vorbească elevilor despre lucrările lui C. A. Timiriazev cu privire la rolul frunzelor, ca și despre contribuția pe care a adus-o acesta la aplicarea științei în practica agricolă.

In ultima parte a lecției recapitulative profesorul trebuie să scoată în evidență importanța plantelor verzi pentru om, subliniind faptul că omul poate dirija viața plantelor. Cu acest prilej trebuie să li se arate elevilor cum oamenii de știință, conducîndu-se după principiile marelui transformator al naturii I. V. Miciurin, desfășoară o muncă uriașă, de mare însemnătate socială, pentru transformarea plantelor. Este recomandabil ca profesorul să lege această parte a lecției cu îndrumările care se dau pentru lucrările de primăvară pe parcela experimentală a școlii.

Conf. univ. GH. A. VASILIU.

In ajutorul cadrelor didactice

Avînd în vedere importanța deosebită pe care o are recapitularea de sfîrșit de an, secția de învățămînt a raionului Tudor Vladimirescu, în colaborare cu cabinetul pedagogic raional, a organizat o ședință cu directorii școlilor, metodiștii și responsabilii cercurilor pedagogice pentru a lămuri o serie de probleme privitoare la recapitularea finală a materiei.

In referatul prezentat cu acest prilej, tovarășul Gh. Ghiță, responsabilul cabinetului pedagogic raional, a insistat asupra alegerii și stabilirii temelor ce trebuie recapitulate, asupra ordinei în care trebuie să se facă recapitularea temelor, precum și asupra metodicii recapitulării.

Referatul a insistat asupra faptului că reușita recapitulării depinde de respectarea principiului metodic al introducerii elementului nou în lecțiile de recapitulare. Acest lucru se asigură printr-o structurare nouă a materiei predate, prin formularea unor întrebări mai complexe, care necesită comparații, corelații, caracterizări, generalizări, prin folosirea unor scheme noi, tablouri cronologice și sincronice etc.

In continuarea consfătuirii, metodiștii cabinetului pedagogic au expus cîteva planuri de recapitulare la limba română, limba rusă, matematică, fizică, chimie, istorie. Directoarea școlii medii de fete nr. 16, tov. D. Goldhamer, a arătat cum și-a întocmit planul de îndrumare și control a muncii didactice din școală în perioada de pregătire a examenelor.

Discuțiile vii care au urmat au contribuit la lămurirea și precizarea problemelor ridicate.

In încheierea ședinței, tov. Cornelia Ciobanu, șefa secției de învățămînt a raionului, a arătat în mod concret sarcinile ce revin în această perioadă cadrelor didactice, stăruind îndeosebi asupra atenției ce trebuie acordată elevilor rămași în urmă la învățătură, asupra datoriei pedagogilor de a evita supraîncărcarea elevilor, de a întări legătura cu familia, asupra sarcinilor dirigintelui etc.

Se întărește munca de îndrumare și control

In vederea intensificării muncii cadrelor didactice pentru încheierea cu succes a anului școlar, secția de învățămînt a raionului Făget, regiunea Timișoara, a întreprins o serioasă acțiune de îndrumare și control.

Cu ajutorul celor mai bune cadre didactice au fost organizate brigăzi care vizitează, împreună cu inspectorii, pe baza unui plan bine stabilit, școlile din cuprinsul raionului.

In planul de activitate al brigăzilor sînt prevăzute mai multe obiective, între primele figurînd ajutorarea învățătorilor și profesorilor pentru buna organizare a recapitulării materiei și pentru asigurarea succesului la examene.

Dirigintele în preajma examenelor

Clasa a IX-a „A" a școlii medii de băieți din Pitești a obținut în anul acesta realizări însemnate. De la situația încheiată de pătrarul întîi și pînă astăzi, numărul notelor bune a sporit, disciplina s-a îmbunătățit, frecvența a devenit mai regulată. Catalogul clasei oglindește limpede acest mers înainte. Elevul Antonescu, căzut la patru materii pe primul pătrar, acum este căzut la o singură materie și muncește cu stăruință pentru a se îndrepta și la aceasta; elevul Săndulescu, căzut pe primul pătrar la chimie, are acum nota patru la această disciplină. Carnetul cu însemnări al tovarășului T. Păuna, dirigintele acestei clase, arată cum au luptat pedagogii și elevii pentru a învinge greutățile, pentru a obține un rezultat bun la sfîrșitul anului școlar.

Tovarășul Păuna, dirigintele acestei clase, este un pedagog exigent. Tocmai această exigență a stat la baza multor realizări ale sale în munca educativă. Acum, cînd se apropie examenele, el își sporește eforturile, pentru ca toți elevii săi să treacă cu bine ultimul și cel mai important moment al activității anului școlar — examenele.

Tovarășul diriginte a înțeles cît de important este ca pedagogul să aplice măsuri diferențiate, să ia în fiecare caz, pentru fiecare elev în parte, măsurile cerute de situația concretă. Cunoscînd bine elevii, situația lor la învățătură și greutățile pe care le întîmpină ei la diferite obiecte de studiu, tovarășul Păuna a stabilit acum măsuri concrete care să asigure succesul în lupta pentru buna pregătire a tuturor elevilor săi. In clasă erau cîțiva elevi care obișnuiau să nu mai învețe după ce obțineau note. Dirigintele a cerut profesorilor să examineze mai des pe acești elevi, să le pună, dacă se poate, la fiecare lecție cel puțin o întrebare, pentru ca să-i determine astfel să muncească într-un ritm normal, să-și pregătească zilnic temele. Erau de asemenea, în clasă, cîțiva elevi care absentau uneori nemotivat. Dirigintele a stat de vorbă cu ei și cu părinții lor, cărora le-a cerut să-i controleze mai îndeaproape, să-i trimită cu regularitate la școală.

Pentru a obține din partea părinților o comportare mai atentă față de copiii lor în această etapă de muncă, dirigintele le-a comunicat situația la învățătură la sfîrșitul pătrarului al treilea, făcînd totodată o scurtă caracterizare a comportării elevilor în școală. De pildă, a arătat despre unul că muncește superficial, că vine cu temele nepregătite; despre altul că este conștiincios și harnic, dar uneori distrat; despre un al treilea că se plimbă prea mult etc. Tot cu acest prilej a dat și cîteva sfaturi părinților: să-i controleze pe copii în îndeplinirea temelor, să nu-i ocupe cu munca în gospodărie decît după ce-și termină lecțiile, să-i împiedice de a-și pierde timpul, să le organizeze un regim rațional de muncă și odihnă. Paralel cu aceasta, dirigintele a intensificat și vizitele la domiciliul elevilor, precum și convorbirile cu părinții în școală. Cu privire la elevii care locuiesc în sate, dirigintele a înștiințat sfatul popular al comunei respective despre felul cum învață în școală copiii sătenilor, arătînd care dintre ei au rezultate bune la învățătură și care neglijează munca și sînt nedisciplinați. La căminul cultural tot satul a aflat acest lucru. Părinții ai căror copii sînt elevi buni au avut în ziua aceea o mare bucurie, ceilalți au înțeles că trebuie să se ocupe mai mult de copiii lor și au venit la școală să cunoască situația îndeaproape. Pe această cale, dirigintele și-a asigurat sprijinul stăruitor al părinților în acest ultim pătrar al anului școlar.

Dirigintele a discutat pe larg cu elevii, în orele educative, despre organizarea muncii lor în săptămînile din preajma examenelor. Elevii știu că tovarășul diriginte este exigent, că el nu trece cu vederea peste nici o abatere, nu iartă neîndeplinirea sarcinilor. De aceea, cerințele sale sînt respectate întocmai. De respectarea măsurilor luate în vederea întăririi muncii se îngrijește, alături de diriginte, colectivul întreg al clasei, în frunte cu utemiștii. Utemiștii l-au ajutat pe tovarășul diriginte în cursul anului să lichideze multe lipsuri din activitatea colectivului, ca de pildă plecarea unor elevi de la lecții, indisciplina în timpul desfășurării lecțiilor, copiatul etc. Grija lor pentru ca aceste abateri să nu se repete a sporit și mai mult acum. Planul de muncă al organizației U.T.M. prevede, în concordanță cu planul dirigintelui, măsuri pentru asigurarea unui ritm viu de muncă și pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor cu sarcini extrașcolare care i-ar sustrage de la învățătură.

Grija cu care dirigintele și întreg colectivul de profesori ai clasei se ocupă de pregătirea temeinică a examenelor, precum și rezultatele bune pe care elevii le obțin zi de zi, prin efortul lor propriu, îi fac să aștepte cu încredere zilele cînd vor răspunde în fața comisiilor de examinare.

Excursia în natură — mijloc de recapitulare a cunoștințelor de geografie

Una dintre metodele cele mai importante de recapitulare a materiei la geografie este excursia în natură. Ea dă elevilor posibilitatea să-și lărgească și să-și sistematizeze cunoștințele însușite, să cunoască în mod concret fenomenele geografice, legătura și interdependența lor.

Ca și lecțiile, excursiile trebuie pregătite cu multă grijă. Profesorul trebuie să comunice din timp elevilor tema de recapitulat și problemele ce urmează a fi discutate în cadrul excursiei, precum și materialul necesar pentru diferite note și schițe. El trebuie să aleagă și să cunoască bine locul unde organizează excursia. Aceasta nu trebuie să dureze mai mult de o zi. Unele teme, ca „Modificarea suprafeței uscatului sub acțiunea agenților externi" pot fi recapitulate cu elevii claselor a V-a și a VII-a în cadrul unei singure excursii.

Ținînd seama de specificul unității de relief în care se situează școala, profesorul va discuta cu elevii în cadrul excursiei chestiuni legate de fenomenele caracteristice regiunii respective. De pildă, dacă excursia are loc într-o zonă de munte, se observă și se discută mai întîi principalii agenți externi transformatori ai suprafeței terenului: apele curgătoare, precipitațiile, temperatura, vegetația și omul. Elevii sînt îndrumați să observe și să explice modul în care acești agenți acționează asupra suprafeței pămîntului, precum și formele create prin acțiunea acestor agenți. Li se atrage atenția asupra caracteristicilor văii apei curgătoare în zonele de munte: albie îngustă, maluri înalte și abrupte, în general fără albie majoră sau foarte puțin dezvoltată, debit mai mare în această perioadă și redus în restul anului, curs repede, cu repezișuri și bolovani în albie și cu o pantă mare.

Lateral, pe cursul văii curgătoare, elevii trebuie îndrumați să observe confluențele văilor torențiale, care pot să aibă o frecvență destul de mare. In perioada actuală, după precipitații abundente, torenții au o cantitate mare de apă și un curs vijelios și transportă cantități însemnate de material detritic. Elevii trebuie îndrumați să observe că, la confluența cu riul, acest material este depus în albie (sub forma unui con de dejecție) și abate firul apei în malul opus, care se prezintă abrupt. Cu acest prilej profesorul trebuie să atragă atenția elevilor asupra acțiunii de distrugere a apei, asupra pagubelor ce le poate pricinui aceasta. Zona muntoasă fiind constituită în general din roci tari, în imediata apropiere a văii riului se pot întîlni pante abrupte, coaste, la piciorul cărora se găsește o aglomerare de grohotiș. Profesorul trebuie să-i ajute pe elevi să înțeleagă că acestea sînt forme rezultate din acțiunea combinată a altor doi agenți externi: precipitațiile și temperatura.

Profesorul va discuta apoi cu elevii despre influența pe care o exercită apa din precipitații asupra procesului de solificare, arătîndu-le că, din cauza pantelor mari, apa din precipitații spală coastele munților, permițînd numai pe alocuri formarea solului. In continuare, profesorul le va cere elevilor să observe că vegetația se dezvoltă pe pantele mai domoale și că, pe pantele repezi, vegetația arborescentă este rară sau lipsește complect. El le va arăta apoi rolul pe care îl are vegetația, alături de precipitații și temperatură, în formarea solului. Acolo unde vegetația se dezvoltă în bune condițiuni, ea contribuie activ la formarea solului și deci la conservarea formelor de relief.

După ce le-a arătat și le-a explicat elevilor acțiunea de transformare a suprafeței terenului de către agenții modelatori, profesorul trebuie să insiste asupra acțiunii omului. Astfel, le va arăta că omul exercită o acțiune directă de transformare a reliefului, intervenind prin diferite măsuri pentru a atenua acțiunile distructive ale diferiților factori ai naturii sau dirijînd în scop practic acțiunile favorabile ale acestor factori. Ca exemple de acțiuni directe ale activității omului se pot da, în zona de munte, lucrările de construcții, de căi ferate și drumuri, care impun în unele locuri deplasări ale unor cantități mari de pămînt.

In ceea ce privește intervenția omului pentru a preîntîmpina și combate efectele distructive ale celorlalți agenți externi, trebuie să li se arate elevilor lucrările de stăvilire a torenților prin împăduriri și baraje. Cu acest prilej elevii își dau seama de importanța mare a pădurilor în ceea ce privește conservarea solului, pot cunoaște realizările obținute în țara noastră în acest domeniu.

Pentru consolidarea deprinderilor practice ale elevilor, profesorul trebuie să prevadă în cadrul excursiei și timpul necesar desfășurării unor lucrări practice cu toți elevii. Astfel după observarea și explicarea diferitelor aspecte și fenomene urmărite în cadrul temei, este bine să li se dea elevilor să întocmească anumite schițe în care să reprezinte unele porțiuni de riu.

Dacă excursia are loc în regiune de deal, trebuie să li se arate elevilor rolul important pe care-l au apa de șiroire și torenții în transformarea reliefului. In excursia organizată în regiune de deal se pot urmări aceleași probleme ale temei ca și în regiunea de munte. Este necesar să se insiste în mod special asupra importanței acțiunii desfășurate de om: conservarea solului și înlăturarea torenților prin culturi în terase; diminuarea scurgerilor de ape pe pante prin perdele, valuri etc., prevenirea și stabilizarea alunecărilor de teren etc.

Pentru a recapitula în cadrul unei excursii aceeași temă, profesorii școlilor din regiunea de cîmpie vor insista asupra următorilor agenți externi: apa curgătoare, vîntul și omul.

Excursiile de o zi, pe lîngă faptul că dau elevilor posibilitatea de a repeta, de a-și consolida și lărgi cunoștințele însușite, au o importanță deosebită și prin caracterul lor recreativ. Profesorul trebuie să asigure participarea activă a tuturor elevilor la acțiunile întreprinse în cadrul excursiei și mai ales să-i îndemne să aplice în practică cele învățate.

M. IONIȚOAIA

Să apreciem cu răspundere cunoștințele elevilor

Nivelul de pregătire al elevilor depinde în largă măsură de felul cum apreciază pedagogii cunoștințele acestora.

Majoritatea învățătorilor și profesorilor din școlile noastre cunosc importanța deosebită pe care o are justa apreciere a cunoștințelor elevilor. In practică, însă, unii se abat de la principiile pedagogice, apreciind fără obiectivitate aceste cunoștințe. Din această cauză, unii elevi, deși termină școala cu note satisfăcătoare, nu au pregătirea corespunzătoare cerințelor programei.

Greșelile constatate în aprecierea cunoștințelor elevelor clasei a VI-a „A" de la școala medie nr. 2 din Slatina constituie un exemplu concludent în această privință. Unii dintre profesorii care predau la această clasă aplică în mod greșit noul sistem de notare. Apreciind lucrările de control curent și lucrările scrise, acești profesori mai pun încă note însoțite de semnele „minus" și „plus". In stabilirea notelor, unii profesori nu țin seama de cerințele programei școlare, manifestînd o atitudine nepermisă, de indulgență. Acest lucru s-a constatat mai ales în munca profesorului de matematică Gherasim Marin și a profesoarei de limba rusă. In unele cazuri, nota pe pătrar se stabilește pe baza unei singure note. In alte cazuri, se încheie medii aritmetice, neluîndu-se în seamă nivelul de cunoștințe al elevelor la sfîrșitul pătrarului. De exemplu, tovarășul Gherasim a fixat nota 5 pe pătrar unei eleve care obținuse notele 5, 5, 4, 4, — deși ultimele două note erau 4 și, ca atare, era firesc ca nota pe pătrar să fie 4 și nu 5.

In general, colectivul de profesori care predă la această clasă a dat dovadă de neseriozitate, de atitudine lipsită de simțul răspunderii în ceea ce privește controlul și aprecierea cunoștințelor elevelor. In catalog apar note modificate, deși cadrele didactice știu că acest lucru nu este permis. A face unele modificări în catalog înseamnă a da posibilitate oricui să opereze asupra notelor, înseamnă a știrbi în mod grav valoarea acestui important document școlar, care trebuie să reflecte exact notele cu care au fost apreciate cunoștințele elevilor de fiecare dată.

De asemenea, între notele din catalog și cele de pe lucrările scrise nu există întotdeauna concordanță. De pildă, pe una din lucrările scrise la matematică apare nota 2 către 3, care de altfel nici nu există în sistemul nostru de notare, în timp ce în catalog este trecută nota 3.

Datorită atitudinii cu totul greșite pe care o au față de eleve, în general, profesorii care lucrează la această clasă nu reușesc să facă din notă un mijloc de stimulare a elevelor pentru o muncă perseverentă. Acești profesori nu au o atitudine unică, o exigență unică față de toate elevele clasei. Elevele socotite ca „bune" obțin numai note mari, nefiind notate atunci cînd dau răspunsuri slabe.

Este clar că acolo unde nu există o atitudine unică, criterii unice în aprecierea cunoștințelor, notele nu numai că nu contribuie la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, dar constituie chiar piedici serioase în închegarea colectivului clasei, în dezvoltarea încrederii elevilor în profesorii care îi instruiesc și îi educă.

De ce încredere și de ce autoritate s-ar putea bucura, de exemplu, în rîndurile elevelor și ale părinților, tovarășa Barbu, profesoară de limba rusă, care după ce a adus lucrările scrise pe pătrarul III și le-a distribuit elevelor, impresionată de supărarea unei eleve care luase nota 4, i-a permis acesteia să-și refacă lucrarea, schimbîndu-i apoi nota 4 în 5?

Astfel de greșeli pedagogice sînt îndeaproape cunoscute atît secției de învățămînt raionale, cît și secției de învățămînt regionale. In procesul-verbal întocmit de către tovarășul Gheorghe Toma, inspector regional, împreună cu tovarășul Florea Dițuleasa, inspector raional, pe baza unei inspecții făcute în luna aprilie, sînt arătate pe larg multe din lipsurile pe care le au cadrele didactice de la școala medie nr. 2 din Slatina în ceea ce privește controlul și aprecierea cunoștințelor, sînt trasate sarcini a căror îndeplinire va contribui în mare măsură la îmbunătățirea muncii pedagogice din școală.

Conducerea școlii subapreciază, însă, influența pe care aceste greșeli o exercită asupra bunului mers al școlii. In timpul ce s-a scurs de la ședința consiliului pedagogic ținută în urma acestei inspecții pînă la data de 5 mai, tovarășa J. Dumitrescu, directoarea școlii, nu a asistat la nici o lecție la clasa a VI-a „A", pentru a urmări felul cum sînt apreciate cunoștințele elevelor de către profesori și a ajuta în mod direct pe cei care fac greșeli. Din această cauză, situația nu s-a îndreptat cu nimic. De exemplu, la o lecție de geometrie ținută de curînd, tovarășul Gherasim Marin a fost foarte binevoitor, gata să dea „mură în gură" și chiar să sufle răspunsul anumitor eleve, în timp ce față de altele a fost reținut și exigent. El a manifestat de asemenea, o atitudine greșită, subiectivă în aprecierea cunoștințelor elevelor. Astfel, a dat nota 3 unei eleve care nu a știut decît să reproducă în mod mecanic formula calculării sumei unghiurilor interioare ale unui poligon cu orice număr de laturi (aceasta era tema lecției), dar n-a fost în stare s-o aplice, de oarece îi lipsesc complect noțiunile fundamentale de calcul, necunoscînd bine nici măcar tabla înmulțirii. Este clar că o astfel de elevă nu poate duce pînă la capăt nici un calcul, nu poate aplica geometria în rezolvarea diferitelor probleme. Și totuși, profesorul i-a dat nota 3, sub motiv că la geometrie mai „mișcă ceva".

Nu mai este mult și învățătorii și profesorii vor trebui să stabilească notele pe pătrarul IV, să noteze răspunsurile elevilor la examene, să stabilească notele anuale. Conducerea școlii medii nr. 2 fete din Slatina, ca și toți ceilalți directori ai școlilor noastre trebuie să ia măsuri ca, în unitățile pe care le conduc, cadrele didactice să aprecieze în mod obiectiv cunoștințele elevilor, manifestînd obiectivitate și o exigență justă. Programa școlară este un act de stat, ale cărui cerințe trebuie respectate de toate cadrele didactice. Cerințele programei școlare constituie criteriul unic de apreciere a cunoștințelor elevilor. Orice abatere de la respectarea acestor cerințe este dăunătoare prestigiului școlii noastre, este dăunătoare intereselor patriei.

Sprijinul părinților

Cadrele diductice de la școala mixtă de 7 ani nr. 3 din Bușteni țin o legătură strînsă cu părinții elevilor. Aceștia acordă un ajutor însemnat școlii, contribuind, prin munca lor voluntară, la executarea unor lucrări gospodărești pentru repararea și înfrumusețarea localului. Astfel, părinții au reparat grilajul de fier al curții care împrejmuiește școala, au confecționat două porți din lemn, au amenajat grădina școlii, au spoit localul școlii în interior și au pus la punct mobilierul deteriorat etc.

In clișeu: *aspecte ale muncii voluntare executate la școala mixtă de 7 ani nr. 3 din Bușteni de către părinții elevilor.*

Să îmbunătățim activitatea obștească în rîndurile țărănimii muncitoare

Pe întinsele ogoare ale patriei noastre, muncile agricole de primăvară se desfășoară din plin. Țăranii muncitori colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale, muncitorii din gospodăriile de stat și S.M.T. se străduiesc să folosească timpul deosebit de prielnic, pentru ca nici un petec de pămînt să nu rămînă neînsămînțat, pentru ca să asigure întreținerea în cît mai bune condiții a culturilor. La această muncă plină de însuflețire participă și cadrele didactice din școlile sătești, care desfășoară o intensă activitate în vederea îndrumării țăranilor muncitori pentru a efectua la timp lucrările agricole și în vederea răspîndirii pe scară cît mai largă a metodelor agrotehnice înaintate. In satele Colonești, Săliște, Căbești și Salahoru din raionul Zeletin, în comuna Hălchiu din raionul Stalin, în satul Independența din raionul Galați și în multe alte sate ale patriei noastre învățătorii și profesorii au mers din casă în casă, îndrumînd țăranii muncitori să folosească fiecare zi bună pentru însămînțat, să lucreze pămîntul după metodele agrotehnice înaintate. Numeroși pedagogi din școlile sătești organizează pe parcelele experimentale școlare demonstrații menite să arate țăranilor muncitori superioritatea metodelor înaintate de cultivare a pămîntului, țin lecții și conferințe la cercurile agrotehnice etc. In vederea răspîndirii cunoștințelor agrozootehnice în rîndurile țăranilor muncitori, pedagogii ajută de asemenea comitetele executive ale sfaturilor populare comunale în organizarea conferințelor și consfătuirilor cu caracter agricol în cadrul școlilor și al căminelor culturale.

Pentru a sprijini efectiv îndeplinirea sarcinii care stă în acest an în fața țărănimii noastre muncitoare, de a obține o producție înaltă la hectar la grîu, la sfecla de zahăr, cartofi, legume, plante industriale și mai ales la porumb, cadrele didactice trebuie să folosească toate formele de agitație ce le stau la îndemînă: convorbiri cu țăranii muncitori, munca de lămurire de la om la om și din casă în casă, emisiunile stațiilor de radioficare, răspîndirea broșurilor, cărților și ziarelor, agitație vizuală, popularizarea fruntașilor etc. Ei au datoria patriotică de a mobiliza pe țăranii muncitori să folosească orice oră bună de lucru și să aplice metodele înaintate, de a ajuta efectiv, zi de zi, la organizarea și stimularea întrecerii pe ogoare.

Pentru îndeplinirea sarcinii de a produce în 1955 10 milioane tone grîu și porumb este necesar ca și țăranii muncitori cu gospodării individuale să aplice pe scară cît mai largă metodele agrotehnice înaintate. Cadrele didactice pot și trebuie să-i îndrume îndeaproape, să le arate cum trebuie să muncească pentru ca producția de 2000 kg porumb boabe la hectar să fie nu numai realizată, ci și mult depășită.

In activitatea lor practică de zi cu zi, pedagogii din școlile sătești trebuie să sprijine pe fruntașii în agricultură, care au obținut în cursul anilor o experiență prețioasă în realizarea unor recolte mari.

Experiența fruntașilor în producția agricolă constituie mijlocul cel mai convingător pentru a demonstra tuturor țăranilor muncitori superioritatea metodelor agrotehnice înaintate. De aceea, este bine ca învățătorii și profesorii, folosind adunările și consfătuirile cu părinții copiilor, consfătuirile de la cercul agrotehnic, gazetele de stradă etc. să antreneze pe acei țărani muncitori care, aplicînd metodele agrotehnice înaintate, au obținut recolte sporite, pentru ca aceștia să arate în mod concret celorlalți țărani muncitori metodele lor de lucru și rezultatele.

In aceste zile, în fața cadrelor didactice stă sarcina de a arăta fiecărui țăran muncitor colectivist, întovărășit și cu gospodărie individuală că este în interesul lui să acorde o atenție deosebită lucrărilor de întreținere a culturilor: plivirii grîului de toamnă și a cerealelor păioase semănate în primăvară, prășirii florii soarelui, combaterii bolilor plantelor și a insectelor dăunătoare.

Intensificîndu-și întreaga lor activitate obștească în rîndurile țărănimii muncitoare, învățătorii și profesorii de la sate trebuie să aducă o contribuție însemnată la obținerea unei recolte cît mai bogate în acest an.

Adunare închinată memoriei lui George Enescu

In cadrul Clubului sindicatului muncitorilor din învățămînt din Capitală a avut loc zilele acestea o adunare comemorativă consacrată memoriei lui George Enescu.

La adunare au participat cadre didactice — printre care numeroși profesori de muzică — studenți și elevi. Tov. prof. N. Constantin, responsabilul cercului pedagogic al profesorilor de muzică din București, a prezentat o expunere asupra vieții și operei marelui muzician român, după care s-a dat citire necrologului lui George Enescu.

După un moment de reculegere în memoria strălucitului reprezentant al muzicii românești, tov. profesor de muzică N. Ionescu și alții, care l-au cunoscut pe George Enescu, au împărtășit adunării amintiri despre marele dascăl și maestru, despre dragostea acestuia față de muncă, față de patria și poporul său.

Conferință despre securitatea muncii în învățămîntul tehnic și profesional

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri pune la baza acestui învățămînt principiul asigurării unei strînse legături între cursurile teoretice și practica în producție, în întreprinderi. Aceasta cere acordarea unei deosebite atenții pentru tehnica securității și protecției muncii în decursul instruirii teoretice și practice a elevilor.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice, cabinetul metodic din Ministerul Învățămîntului a organizat, cu sprijinul Institutului de cercetări științifice pentru protecția muncii al C.C.S., o conferință despre importanța tehnicii securității și protecției muncii în cadrul școlilor profesionale tehnice. Conferința a avut loc la Casa de cultură a sindicatelor din Capitală și a fost ținută de către tov. Ing. N. Dimitriu.

I. ȘTEFAN

Cultură fizică și SPORT

Spartachiada pionierilor și școlarilor

La Parcul Sportiv „Dinamo" din Capitală a avut loc de curînd Spartachiada de gimnastică a pionierilor și școlarilor. La acest mare concurs au participat un număr de 32 de echipe de fete și băieți, care au totalizat împreună 256 de concurenți. Printre concurenți s-au numărat numai elevi buni la învățătură.

La fete, pe locul întîi au fost clasate patru echipe, care au executat exercițiile la un înalt nivel tehnic și artistic. Acestea sînt echipele școlilor de 7 ani nr. 73 din raionul Tudor Vladimirescu și nr 15 din raionul I. V. Stalin, echipa școlii medii de fete nr. 21 și echipa școlii de 7 ani nr. 143 din raionul V. I. Lenin.

La băieți, cupele pentru locul I au fost acordate echipelor de la școlile medii nr. 1 și nr. 12.

Concursul a scos în evidență un mare număr de elemente talentate.

ALECU CROITORU

Mai multă atenție orientării profesionale a elevilor

Alegerea profesiunii este unul dintre momentele cele mai însemnate din viața unui tînăr.

Elevii încep de timpuriu să se gîndească la ceea ce vor să devină, la profesia pentru care doresc să se pregătească. Totuși, în decursul anilor de școală ei oscilează și se hotărăsc cu greu pentru una sau alta dintre profesii. Unii își aleg profesia la întîmplare, fără să gîndească suficient asupra acestui lucru, alții sub influența unor rude sau prieteni. Mulți dintre ei iau hotărîri lăsîndu-se tentați de unele aspecte neesențiale ale muncii din ramura de activitate respectivă.

Rolul școlii, al pedagogilor, este de a-i ajuta pe elevi să-și aleagă acea profesie pentru care manifestă interes și au aptitudini deosebite, pentru că de această alegere depinde, în mare măsură, atît propria lor dezvoltare cît și aportul pe care ei îl vor aduce la opera de construire a socialismului.

Cadrele didactice au manifestat preocupări pentru această problemă și în anii școlari trecuți. Totuși, uneori s-a observat o tendință de orientare mecanică a elevilor spre diferitele școli sau sectoare de activitate. Ținînd seama în primul rînd de nevoile economiei noastre naționale, pedagogii trebuie să orienteze tineretul spre acele sectoare care sînt în plină dezvoltare și au cea mai mare nevoie de cadre. In această orientare trebuie însă să țină seama neapărat și de aptitudinile fiecărui tînăr în parte, de înclinațiile și dorințele lui. Pedagogii, care în timpul perioadei de școlarizare au avut posibilitate să-i cunoască bine pe elevii lor, au datoria patriotică să-i influențeze în mod pozitiv în alegerea profesiunii, ajutîndu-i să devină oameni folositori, să muncească în acele sectoare unde pot da cele mai bune rezultate.

In anii școlari trecuți s-a observat la mulți pedagogi, cît și la părinții elevilor, tendința de a-i orienta pe tineri unilateral, numai spre profesiile intelectuale. Mulți dintre absolvenții care nu au reușit să intre într-o școală medie sau în învățămîntul superior, au preferat să piardă un an sau doi decît să intre într-o întreprindere, deși ar fi avut și în felul acesta posibilitatea să-și completeze studiile, învățînd la școlile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc sau înscriindu-se la cursurile fără frecvență.

Sezisate de acest fapt, unele secții de învățămînt au început să se ocupe cu mai multă seriozitate de problema orientării elevilor spre meseriile direct productive. De exemplu, secția de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare a desfășurat, prin colectivul de inspectori, unele acțiuni menite să contribuie la mai buna orientare a elevilor. Așa, de pildă, s-a organizat o întîlnire cu un număr de circa 100 de elevi cu tema „Alegerea profesiunii".

O mare importanță pentru justa orientare profesională a elevilor o are educarea acestora în spiritul dragostei pentru muncă, antrenarea lor în activități concrete, care să le dezvăluie și să le dezvolte aptitudinile. Un exemplu pozitiv în această privință îl constituie munca profesorului de fizică Raffai Dezideriu de la școala medie din Odorhei, care a amenajat împreună cu elevii un atelier pentru confecționarea materialului didactic. El îi deprinde pe elevi să construiască aparate, la început simple, apoi din ce în ce mai complicate, ducînd totodată o muncă susținută de orientare a elevilor spre diferitele sectoare ale industriei noastre. De asemenea, are o influență deosebit de pozitivă munca organizată pe lotul școlar și în gospodăriile agricole colective de către numeroase școli, cum sînt școala de 7 ani din Priboeni, regiunea Pitești, școala pedagogică din Carei, regiunea Baia-Mare, școala de 7 ani din Cocorăni, regiunea Suceava etc. Astfel, de exemplu, elevii școlilor medii din Sf. Gheorghe au sprijinit în toamnă acțiunea de strîngere a recoltei, prestînd în gospodăriile agricole colective din apropiere peste 12.000 ore de muncă voluntară. Pe măsură ce elevii învață să execute lucrări agricole, să aplice metodele agrotehnice înaintate, crește dragostea lor pentru agricultură. Aceasta determină îndreptarea multora dintre ei către profesiile agricole.

Pentru a-i ajuta pe elevi să-și aleagă în mod just profesiunea, multe școli organizează întîlniri ale elevilor cu muncitori fruntași din întreprinderi, vizite în întreprinderi, la S.M.T. și la gospodăriile agricole colective. Așa, de pildă, un muncitor fruntaș de la întreprinderea forestieră „Republica" din Reghin le-a vorbit elevilor școlii medii din localitate despre munca întreprinderii, stîrnindu-le interesul și dragostea pentru această muncă. Elevii școlilor de 7 ani și de 10 ani din Tg. Mureș au vizitat numeroase întreprinderi din localitate, precum și unele S.M.T și gospodării agricole colective din apropierea orașului.

In această perioadă, cînd în fața absolvenților se pune nemijlocit problema alegerii unei profesiuni, pedagogii au datoria de a sta de vorbă cu fiecare dintre ei în parte și de a le arăta cît de necesar este să chibzuiască cu seriozitate asupra acestei probleme.

O deosebită însemnătate are orientarea elevilor spre sectoarele direct productive ale economiei noastre naționale. Pedagogii trebuie să arate în chip convingător elevilor însemnătatea muncii în fabrică, în uzină, pe ogor, să le vorbească despre bucuriile pe care le aduce munca, despre mîndria de a face parte din rîndurile clasei muncitoare.

Pedagogii trebuie să le arate elevilor lor că uzina, fabrica sau ogorul nu îngrădesc posibilitățile lor de creștere, de dezvoltare, ci dimpotrivă, deschid drumul spre o calificare superioară, deoarece înarmați cu temeinice cunoștințe și deprinderi, cu experiența muncii practice, ei vor putea studia cu mai mult succes în învățămîntul tehnic profesional sau în instituțiile de învățămînt superior.

O sarcină deosebit de importantă le revine în munca de orientare a elevilor cadrelor didactice din școlile sătești. Acestea trebuie să cultive la elevi dragostea pentru satul natal, dorința de a lucra în agricultură, de a contribui prin eforturile lor la ridicarea satului în care s-au născut.

Mulți dintre absolvenții școlilor de 7 ani vor lucra în agricultură, alături de părinții lor. De asemenea, unii vor pleca la școlile medii pentru a se pregăti pentru munca de tractoriști, tehnicieni agricoli etc. Școala are datoria de a-i educa în așa fel pe acești elevi încît să aprindă în ei dorința de a se întoarce în satul din care au plecat, de a-și da contribuția lor în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Un rol hotărîtor în alegerea profesiunii îl are influența familiei. Dacă cei mai mulți dintre părinți privesc just această problemă, mai sînt însă numeroși părinți care își îndreaptă copiii pe calea care li se pare mai ușoară și despre care socotesc că le va asigura o viață comodă. Foarte mulți părinți mai consideră că numai profesiunile intelectuale sînt demne de cinste și admirație. Pedagogii au posibilitatea de a interveni cu competență și în această privință. Ei trebuie să discute cu părinții elevilor despre alegerea profesiunii fie individual, fie în cadrul unor ședințe organizate în acest scop. Lămurindu-i cu tact și cu răbdare, cadrele didactice trebuie să-i ajute pe părinți să înțeleagă just această problemă.

Orientarea elevilor spre profesiunile cele mai necesare statului, în care ei pot da cele mai bune rezultate, este o sarcină de cinste a pedagogilor. Să dăm tot sprijinul tinerilor absolvenți pentru a-și alege un drum just în viață, pentru a deveni oameni de ispravă, folositori patriei.

V. POPOVICI

PRACTICA PEDAGOGICĂ A VIITORILOR PROFESORI

Viitorii profesori de limba și literatura română trebuie să aibă o temeinică pregătire profesională, să fie înarmați cu cunoștințe temeinice, să fie însuflețiți de dragoste pentru profesiunea aleasă.

Unul dintre mijloacele principale pentru buna pregătire a viitoarelor cadre didactice îl constituie practica pedagogică. Aceasta dă studenților prilejul de a-și aplica cunoștințele dobîndite, de a cunoaște problemele pe care le ridică activitatea instructiv-educativă și căile pe care pot fi rezolvate.

In perioada practicii pedagogice, studenții secției de limba și literatura română a Facultății de filologie și istorie de la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj au participat la numeroase lecții în școlile de 7 și de 10 ani. Ei au asistat de asemenea la orele educative organizate în școli, la ședințele cercurilor literare, la consfătuirile cu părinții. In timpul practicii au avut loc întîlniri între studenți și profesori fruntași de limba română, diriginți și directori.

In acest an practica pedagogică a studenților a fost mai bine organizată decît în trecut. Studenții au asistat la diferite tipuri de lecții, de pildă la lecții de lectură literară, urmărind înarmarea elevilor cu deprinderea de a citi corect, logic și expresiv, la lecții în care s-a analizat conținutul de idei al unor opere literare și forma acestora etc. De asemenea, ei au participat la lecții de gramatică — de predare a cunoștințelor noi și de recapitulare. Fiecare student din anul IV a ținut în cadrul practicii pedagogice cîte 6-7 lecții de diferite tipuri. In majoritatea lor, lecțiile ținute de studenți s-au desfășurat la un nivel corespunzător. Ei s-au pregătit temeinic pentru lecții, și-au întocmit judicios planurile și au reușit să transmită elevilor cunoștințe clare, sistematice. Sînt demne de menționat, de exemplu, lecțiile studenților Leon Bakonschi, Iosif Ton, Dumitru Boboșa, Rodica Bitan, Mircea Tomuș, Eugenia Bălăneanu ș.a. Acești studenți au muncit cu multă conștiinciozitate pentru pregătirea lecțiilor, au participat din plin la toate formele de activitate organizate în perioada practicii pedagogice, au făcut observații juste cu privire la lecțiile demonstrative la care au asistat. De asemenea, acești studenți au întocmit proiecte de scheme (material didactic) atît pentru lecțiile de literatură, cît și pentru lecțiile de gramatică. Astfel, pentru lecțiile de literatură s-au întocmit scheme cu temele „Scriitorii epocii de la 1848", „Scriitorii grupați în jurul Contemporanului", „Tematica poeziei lui George Coșbuc", „Proza, poezia și dramaturgia în literatura noastră actuală". Pentru gramatică s-au alcătuit scheme cu temele: „Atributul și felurile lui", „Felurile complementelor", „Verbele auxiliare și funcțiile lor", „Conjuncțiile", „Propozițiile subordonate" etc.

La buna pregătire a studenților a contribuit faptul că responsabilii grupelor de practică, lectori și asistenți au muncit cu conștiinciozitate, dînd studenților consultațiile necesare, stimulîndu-i pentru o muncă sistematică și perseverentă, trezindu-le dragoste și interes pentru activitatea didactică.

In desfășurarea practicii pedagogice a studenților s-au semnalat însă și o serie de lipsuri. Unii studenți au dovedit că nu știu să organizeze mulțumitor o lecție. Mai mult încă, au dovedit că nu stăpînesc nici ei înșiși temeinic cunoștințele pe care vor trebui să le transmită elevilor. De pildă, practicanta Stela Dumitrache a corectat greșit răspunsurile elevilor, confundînd pronumele personal cu adjectivul posesiv. La o lecție de lectură literară ea a atribuit poezia „Toboșarul timpurilor noi", scrisă de M. Beniuc, scriitorului A. Toma. De asemenea, la o lecție de lectură literară studenta Valeria Chirulescu a explicat confuz sensul unor cuvinte necunoscute elevilor, a confundat caracterizarea personajelor cu expunerea conținutului operei etc. Unii studenți nu au reușit să analizeze toate aspectele materialului gramatical, grăbindu-se adesea să tragă concluzii fără ca elevii să poată observa și acumula suficiente elemente pentru înțelegerea fenomenului analizat. Aceste lacune în pregătirea studenților se datoresc atît lipsei lor de conștiinciozitate față de îndeplinirea sarcinilor, atitudinii lor nejuste față de învățătură, cît și unor neajunsuri existente în activitatea catedrei de limba română.

Pentru remedierea acestor lipsuri este necesar ca în anul viitor să se acorde o mai mare atenție însușirii temeinice de către studenți a cunoștințelor de gramatică, să se insiste mai mult asupra unor noțiuni de gramatică prevăzute în programa școlilor de 7 ani și medii. De asemenea, este necesar să fie îmbunătățit cursul de literatură. Numeroși studenți au întîmpinat greutăți la lecțiile în care s-au analizat unele opere din punctul de vedere al măiestriei artistice. Acest lucru se datorește în mare măsură faptului că cursul special de stilistică se predă abia în semestrul doi al anului IV. In viitor vor trebui luate măsuri pentru înlăturarea acestui neajuns.

Atitudinea față de practica pedagogică a studenților a fost, în ansamblul ei, mulțumitoare. Nu s-au semnalat acte de indisciplină sau abateri de la program.

Pentru îmbunătățirea continuă a pregătirii studenților este necesar să se practice mai larg sistemul lucrărilor scrise nu numai la lingvistică, ci și la literatură, pentru ca studenții să fie obișnuiți cu controlul mai riguros al scrierii corecte. Este necesar, de asemenea, să se introducă în planul de învățămînt (în primii trei ani de studii) un curs special de stilistică.

Pentru buna îndrumare a studenților în timpul practicii pedagogice este necesar să fie încadrați asistenți și lectori cu o vechime de cel puțin doi ani în învățămîntul superior, care au dobîndit experiență și au dovedit interes pentru această activitate. In acest fel vom reuși ca, la sfîrșitul fiecărui an școlar, să trimitem în școlile medii profesori din ce în ce mai bine pregătiți.

GEORGETA MUNTEANU
conferențiar la Facultatea de filologie-istorie a Universității „V. Babeș" din Cluj

SATIRA și UMOR

Talent pedagogic

I. Avian
S. Rudeanu

Intr-o bună dimineață, învățătorul Constantin Vlad se trezi în clasă cu un curier de la sfatul popular al comunei:

— Tovarășe învățător, sînteți chemat la sfat. Tovarășul președinte vă așteaptă de urgență.

— Bine, răspunse învățătorul. Termin ora și vin!...

— Păi, n-auziți că-i urgent?... Veniți acum — și terminați ora după aceea. Ș-apoi, dacă vă gîndiți bine, ora se termină ea și singură...

Intrigat de asemenea urgență, învățătorul a fost silit să-și întrerupă cursul și să se repeadă la sfat. Președintele îl întîmpină cu brațele deschise:

— Bine că te văd, tovarășe învățător!... Numai dumneata ne mai poți scoate din încurcătură. La loc, stai!

Învățătorul, din ce în ce mai surprins, se așeză pe o margine de scaun:

— Ce s-a întîmplat? întrebă el.

— Uite despre ce este vorba: Noi apreciem așa cum se cuvine munca dumitale pedagogică și educativă. Ce s-ar face copiii de școală din satul nostru fără dumneata? Ce s-ar face părinții fără dumneata? Conștiinciozitatea dumitale profesională este dublată și de talentul dumitale pedagogic. Dumneata ești născut să fii învățător!

Uluit, învățătorul ascultă tirada președintelui fără să înțeleagă mare lucru din ea:

— Mă rog, mă rog, dar pentru ce am fost chemat?

Președintele se ridică solemn:

— Pentru că avem încredere în dumneata! Pentru că a plecat gestionarul de la cooperativă, și n-are cine să-i țină locul. Numai două săptămîni... Atît!.... Și numai după mesele...

— Dar vedeți — încercă învățătorul să protesteze — după mesele sînt ocupat. Pregătesc temele pentru a doua zi, mai ajut pe unii elevi rămași în urmă și...

— Ei lasă, cu priceperea dumitale pedagogică sînt încredințat că vei ști să-ți planifici timpul. Și uite încă ceva: Dumneata ești și responsabilul gazetei de stradă. Te scutesc în schimb de munca asta. Doar așa, să te ocupi de ea din cînd în cînd: să aduni articolele, să le citești, să mai scrii și dumneata uneori un articol, două!... Atunci ne-am înțeles....

— Tovarășe președinte, dar, n-o să pot! Școala...

— Ei,vezi, așa ești dumneata! Fugi de sarcini!... Uite, mi-ai năruit tot elanul! Și eu care vroiam să te rog pentru niște tabele... Ni s-au cerut de la raion... Dumneata ai scriere frumoasă! Intr-o săptămînă le termini pe toate...

A trecut o săptămînă, și învățătorul a fost chemat urgent de la cooperativă, unde fiinea gestiunea, să se prezinte din nou la tovarășul președinte al sfatului:

— Ei, cum merge, tovarășe învățător?

— Tovarășe președinte, sper că m-ați chemat ca să mă eliberați de sarcina asta de la cooperativă, care nu intră în atribuțiile mele. Din pricina ei sînt nevoit să neglijez școala și activitatea culturală.

Președintele încruntă din sprîncene:

— Mă mir, tovarășe, că tocmai dumneata privești lucrurile atît de strîmt... Păi se poate să ne îngrijim de munca culturală în detrimentul cooperației? In detrimentul muncii economice? Păi dacă facem așa unde ajungem? Noi trebuie să avem o privire de ansamblu! Și cum îți spuneam: ia în mînă și ansamblul artistic al căminului cultural și nu neglija cooperativa!

In momentul de față, Constantin Vlad e învățător, gestionar de cooperativă, responsabil al echipei artistice, al gazetei de stradă și ține registrele la M.A.T.

I-a spus președintele într-o zi, cînd învățătorul a venit să i se plîngă:

— Păi ai putea să duci la bun sfîrșit atîtea munci dacă n-ai avea un asemenea talent pedagogic? Ascultă ce-ți spun eu: nici n-ai putea fi altceva decît învățător. Ești născut pentru asta!

Cronica evenimentelor externe

O uriașă contribuție la cauza păcii

Propunerea Guvernului Sovietic în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război, prezentată spre examinare Adunării Generale a Națiunilor Unite, constituie o nouă și însemnată contribuție la cauza păcii.

In declarația propusă de Guvernul Sovietic se arată că, în prezent, popoarele care încă nu de mult au trecut prin cel de al doilea război mondial care a provocat grele jertfe omenești și uriașe distrugeri materiale, își manifestă mai mult decît oricînd voința nestrămutată de pace. Năzuința profundă spre pace a popoarelor a și dat rezultate. Cu toate acestea, în unele regiuni ale lumii situația nu numai că nu se îmbunătățește în prezent, dar, dimpotrivă, se complică, iar neîncrederea reciprocă între state crește.

Cauza principală care împiedică reglementarea problemelor nerezolvate atît în Europa cît și în Asia constă tocmai în lipsa încrederii necesare în relațiile dintre state și, în primul rînd, în relațiile dintre marile puteri, care poartă principala răspundere pentru menținerea păcii generale și a securității popoarelor.

Datorită neîncrederii în relațiile dintre marile puteri, după cel de al doilea război mondial a apărut primejdia unui nou război, care ar fi și mai greu prin consecințele sale. Cursa înarmărilor ia proporții tot mai mari. Sînt sporite neîntrerupt armatele, flota maritimă militară și aviația militară. Realizările cele mai mari ale științei și tehnicii sînt îndreptate spre producția celor mai distrugătoare mijloace de exterminare a oamenilor. Proporții deosebit de mari a luat cursa înarmărilor în domeniul producerii armelor atomice și cu hidrogen. Anumite țări construiesc baze militare pe teritorii străine, provocînd temeri legitime statelor împotriva cărora aceste baze sînt îndreptate și agravînd primejdia care amenință securitatea statelor pe ale căror teritorii sînt create.

După cum se știe, datorită acestor măsuri lumea se află de mulți ani în situația de „război rece", iar pregătirile militare constituie o povară tot mai grea pe umerii popoarelor. Cercurile agresive desfășoară o propagandă fățișă pentru un nou război. Sînt stingherite legăturile economice și comerciale tradiționale care s-au încheiat între state de-a lungul anilor.

Apare astfel limpede că situația creată cere să se ia măsuri urgente și eficace pentru slăbirea încordării internaționale, pentru întărirea încrederii reciproce în relațiile dintre state. Propunerea guvernului sovietic răspunde întru totul acestei cerințe. Ea cuprinde măsuri concrete în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război.

Pornind de la faptul că propaganda de război agravează încordarea internațională și neîncrederea reciprocă între state, Guvernul Sovietic consideră că Adunarea Generală a O.N.U. trebuie să recomande tuturor statelor să ia măsurile necesare în scopul îndeplinirii riguroase a hotărîrii Adunării Generale care condamnă orice formă de propagandă pentru un nou război, care cere încetarea în presă, radio, cinematografe, declarații publice a oricăror îndemnuri la război și la atîtarea vrajbei între popoare. Nerespectarea acestei recomandări trebuie considerată ca o încălcare de către statul respectiv a îndatoririi sale internaționale și a obligațiilor sale față de Organizația Națiunilor Unite.

Constatînd cu satisfacție succesele obținute în tratativele dintre statele interesate într-o serie de probleme internaționale, Guvernul Sovietic arată că sînt încă departe de a fi epuizate posibilitățile de reglementare pașnică a problemelor internaționale nerezolvate.

Guvernul Sovietic consideră că la micșorarea încordării internaționale și la crearea încrederii necesare între state ar contribui retragerea neîntîrziată de către cele patru puteri a trupelor de ocupație de pe teritoriul Germaniei, cu excepția unor contingente de trupe strict limitate lăsate pe teritoriul Germaniei vremelnic, pînă la încheierea unui acord privitor la retragerea lor totală.

In declarația propusă de Guvernul Sovietic se subliniază necesitatea ca statele membre permanente ale Consiliului de Securitate să ajungă la un acord cu privire la lichidarea bazelor militare străine pe teritoriul altor state.

Guvernul Sovietic consideră că Adunarea Generală trebuie să cheme statele care dispun de experiență în domeniul producției materialelor atomice și energiei atomice să acorde un larg ajutor tehnico-științific și de producție altor state în domeniul folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice, fără condiționarea unui asemenea ajutor de vreo cerere cu caracter politic sau militar.

Intrucît situația încordată din anumite regiuni din Extremul Orient implică primejdia unui nou război și reprezintă o gravă amenințare pentru menținerea păcii generale, statele interesate trebuie să reglementeze problemele nerezolvate în Extremul Orient în conformitate cu principiile suveranității și integrității teritoriale.

Uniunea Sovietică consideră că în relațiile lor economice statele trebuie să înlăture orice fel de discriminare care împiedică colaborarea economică și propune O.N.U. să recomande tuturor statelor înlăturarea piedicilor din calea colaborării economice, din calea comerțului internațional și lărgirea legăturilor culturale internaționale.

Oamenii iubitori de pace din toate țările își dau seama că înfăptuirea măsurilor propuse de Guvernul Sovietic va contribui la crearea încrederii reciproce între state.

Guvernul Sovietic face propuneri concrete, constructive cu privire la încheierea unei convenții internaționale referitoare la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. In aceste propuneri se arată că reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice trebuie să se efectueze în decurs de doi ani, în două etape — prima etapă cuprinzînd anul 1956, iar cea de a doua anul 1957. In prima etapă, ca prim pas, statele semnatare ale Convenției se obligă să nu-și sporească forțele armate și armamentele față de nivelul forțelor armate și armamentelor existente la 31 decembrie 1954. De asemenea, se limitează la nivelul cheltuielilor din 1954 alocările pentru nevoile militare. Propunerile U.R.S.S. prevăd că S.U.A., U.R.S.S., China, Anglia și Franța trebuie să se oblige să reducă efectivul forțelor lor armate astfel încît să nu depășească următoarele proporții: S.U.A., U.R.S.S. și China cîte 1.000.000 — 1.500.000 oameni fiecare, iar Anglia și Franța cîte 650.000 oameni fiecare. Se prevede că reducerea la nivelul stabilit să se facă în prima etapă 50 la sută și în cea de a doua de asemenea 50 la sută. Concomitent se vor reduce în mod corespunzător și armamentele clasice.

Guvernul Sovietic propune convocarea, cel mai tîrziu în prima jumătate a anului 1956, a unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a armamentelor și interzicerea armei atomice. Această conferință va stabili efectivul forțelor armate pentru celelalte state, efectiv care va fi în toate cazurile mult inferior nivelurilor stabilite pentru cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate.

Ca una din măsurile ce trebuie luate în primul rînd pentru înfăptuirea programului de reducere a armamentelor și de interzicere a armei atomice, propunerile sovietice prevăd încetarea experimentării armei atomice și cu hidrogen. Odată cu începerea aplicării măsurilor în vederea reducerii armamentelor și forțelor armate, statele trebuie să-și asume obligația solemnă de a nu folosi arma nucleară, pe care o consideră interzisă. Excepții de la această regulă pot face în scopul apărării împotriva agresiunii în cazul cînd Consiliul de Securitate va adopta o hotărîre corespunzătoare.

Propunerile U.R.S.S. prevăd asumarea de către statele care dispun de baze militare pe teritorii străine a obligației de a lichida o parte dintre aceste baze în cursul anului 1956.

In propuneri se prevăd apoi măsurile concrete care vor fi înfăptuite în cursul anului 1957, cînd va trebui să se pună capăt imediat producției armelor atomice și cu hidrogen, să se reducă cu restul de 50 la sută forțele armate și armamentele S.U.A., U.R.S.S., Chinei, Angliei și Franței, să intre în vigoare interzicerea totală a folosirii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, să se pună la punct măsurile pentru lichidarea tuturor bazelor militare, navale și aeriene străine pe teritoriile altor state.

Guvernul Sovietic propune de asemenea măsuri concrete, ținînd seama de relațiile existente în prezent între state, în vederea controlului internațional asupra reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

Propunerile Uniunii Sovietice cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război reprezintă o nouă contribuție în vederea creării încrederii între state, în vederea colaborării internaționale. Poporul nostru salută cu bucurie aceste propuneri și își exprimă hotărîrea de a lupta pe mai departe pentru cauza nobilă a păcii.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.